

Levens van de Profeten

مُحَمَّدٌ ﷺ

احمر	ادريس	نوح	هود	صالح	ابراهيم	لوط	اسماعيل
انجاق	يعقوب	يوسف	ايوب	شعيب	موسى	هارون	داود
سليمان	اليسا	اليسا	ذوالكفل	يونس	عيسى	يحيى	عيسى

اللهم صلِّ على سائر علي جميع الانبياء والمرسلين

Voorwoord

In naam van Allah, de Meest Verhevene, de Barmhartige, de Genadevolle. Vrede en zegeningen zij met de Beste der Schepselen, zijn familie en al zijn metgezellen.

En voor elk volk is er een boodschapper. Wanneer hun boodschapper komt, wordt er met rechtvaardigheid onder hen geoordeeld en hun wordt geen onrecht aangedaan.¹

Allah Ta`ala heeft profeten en boodschappers onder de mensen uitgekozen die de mensen hebben uitgenodigd tot het goede en ze hebben weerhouden van het slechte. Er zijn volgens overleveringen in totaal maar liefst 124.000 profeten gestuurd naar de mensheid. In deze samenvatting van de cursus zullen enkel de Profeten behandeld worden die in de Koran zijn genoemd. Het leven van de Profeet Muhammad [vrede en zegeningen zij met hem] is apart behandeld en tevens te vinden op onze site.

Al het goede in dit werk is van Allah en al het slechte hierin is vanwege onze tekortkomingen. Mocht u in dit werk een fout treffen, kunt u dit te allen tijde doorgeven.

Moge Allah ons de kracht en het geduld geven om Zijn Profeten en Hem te leren kennen, zodat ons band met Hem wordt versterkt. Amin!

Islam Color

---

¹ Surah Yunus, vers 47

Inhoud

Voorwoord	2
Adam [vrede zij met hem].....	4
Idris [vrede zij met hem]	8
Noach [vrede zij met hem]	9
Hud [vrede zij met hem]	11
Salih [vrede zij met hem].....	13
Abraham en Ismaël [vrede zij met hen]	15
Isaak [vrede zij met hem]	20
Lot [vrede zij met hem].....	21
Shu'ayb [vrede zij met hem]	22
Jakob [vrede zij met hem].....	24
Jozef [vrede zij met hem].....	26
Job [vrede zij met hem].....	32
Dhulkifl en Elisa [vrede zij met hen]	34
Jona [vrede zij met hem].....	35
Mozes en Aäron [vrede zij met hen].....	37
Elia [vrede zij met hem].....	45
David [vrede zij met hem].....	46
Salomo [vrede zij met hem]	48
Zacharias en Johannes [vrede zij met hen]	51
Jezus [vrede zij met hem]	53

Adam [vrede zij met hem]

Wij geloven als moslims dat Adam [vrede zij met hem] direct is geschapen door Allah. Er heeft dus geen evolutie van soorten plaatsgevonden. Vervolgens heeft Hij de vrouw van Adam [vrede zij met hem], Hawwa, geschapen. Vervolgens zijn de mensen voortgekomen, doordat Adam en Hawwa kinderen hebben gekregen. Dit is ook de schepping van Allah, maar hier is er een Sabab [middel], te weten Adam en Hawwa. Zo zegt Allah: *“O mensen, vreest jullie Heer die jullie uit één wezen geschapen heeft, die uit hem zijn echtgenote schiep en die uit hen beiden vele mannen en vrouwen heeft voortgebracht en [over de aarde] verspreid. Vreest Allah uit wiens naam jullie elkaar iets vragen en respecteert de verwantschapsbanden. Allah is de Bewaker over jullie.”*²

Wij geloven dat de mens vanuit aarde is geschapen en dat de Rooh [ziel] er later in is geblazen. Allah gaf de opdracht aan de engel Jibreel om aarde van de wereld te pakken, maar dit lukte niet. Vervolgens werd Mikail gevraagd, maar ook dit lukte niet, omdat de aarde in naam van Allah vroeg om het niet te doen. Vervolgens kreeg de engel des doods [Malak al-Mawt] de opdracht en hij kwam terug met verschillende soorten (kleuren) aarde. De geleerden zeggen dat de verschillende rassen te maken hebben met de verschillende soorten aarde. Naast de mens heeft Allah ook engelen geschapen uit licht en de Djinn vanuit rookloos vuur. Engelen zijn geschapen om enkel Allah te gehoorzamen en zij hebben geen eigen wil. Dit in tegenstelling tot de Djinns die, net als de mensen, een eigen wil hebben. Zij kunnen dus zowel goed als slecht zijn.

Het verhaal van Adam [vrede zij met hem] is te lezen in de volgende hoofdstukken: Surat al-Baqara, Surat Ali Imran, Surat al-A'raf en Surah Ta Ha.

Zo zegt Allah in de Koran: *“Toen jouw Heer tot de engelen zei: “Ik ga op aarde een plaatsvervanger aanstellen”, zeiden zij: “Gaat U daar iemand aanstellen die er verderf brengt en bloed vergiet, terwijl wij U lofprijzen en Uw heiligheid eren?” Hij zei: “Ik weet wat jullie niet weten.” En Hij onderwees Adam alle namen. Toen legde Hij hen aan de engelen voor en zei: “Deelt mij de namen van dezen maar mee, als jullie gelijk hebben.” Zij zeiden: “U zij geprezen! Wij weten slechts wat U ons hebt onderwezen. U bent de Alwetende, de Alwijze. Hij zei: “Adam, deel hun hun namen mee.” Toen hij hun dan hun namen meedeelde zei Hij: “Had Ik jullie niet gezegd dat Ik het onzichtbare van de hemelen en de aarde ken en weet, wat jullie openlijk en in het verborgene doen.” Toen Wij tot de engelen zeiden: “Buigt eerbiedig neer voor Adam”, bogen zij zich eerbiedig neer, behalve Iblies; hij weigerde en was hoogmoedig, want hij was een van de ongelovigen. En Wij zeiden: “Adam, jij en je echtgenote mogen de tuin bewonen en jullie mogen ervan in overvloed eten waar jullie maar willen, maar jullie mogen deze boom niet benaderen, want dan behoren jullie tot de onrechtplegers.” Toen liet de satan hen een misstap begaan. Zo bracht hij hen uit de plaats waarin zij waren naar buiten en Wij zeiden: “Daalt af, als elkaars vijanden; en tijdelijk is er voor jullie op de aarde een verblijfplaats en vruchtgebruik.” Toen nam Adam*

---

² Surat an-Nisa, vers 1

van zijn Heer woorden in ontvangst en Hij wendde zich genadig tot hem; Hij is de Berouwaanvarende, de Genadevolle.”³

En ook: *“Wij hebben jullie geschapen en vervolgens gevormd. Toen zeiden Wij tot de engelen: “Buigt eerbiedig neer voor Adam.” En zij bogen zich eerbiedig neer, behalve Iblies, die niet behoorde bij hen die zich eerbiedig neerbogen. Hij zei: “Wat weerhoudt jou, dat jij je niet eerbiedig neerboog toen Ik je dat beval?” Hij zei: “Ik ben beter dan hij, U hebt mij uit vuur geschapen en hem hebt U uit klei geschapen.” Hij zei: “Daal hieruit af. Het past jou niet je hoogmoedig te gedragen. Ga dus hieruit weg. Jij behoort tot de gekleineerde.” Hij zei: “Verleen mij uitstel tot de dag waarop zij opgewekt worden.” Hij zei: “Jij behoort bij hen die uitstel hebben gekregen.” Hij zei: “Maar omdat U mij misleid hebt zal ik voor hen op de loer liggen op Uw juiste weg. Dan zal ik op hen afkomen, van voren en van achteren en van rechts en van links. En U zult merken dat de meesten van hen geen dank betuigen.” Hij zei: “Ga hieruit weg, veracht en verstoten. En als iemand van hen jou volgt? Ik zal de hel met jullie allen tezamen vullen.” En: “O Adam, bewoon jij met je echtgenote de tuin en eet waarvan jullie willen, maar jullie mogen deze boom niet benaderen, want dan behoren jullie tot de overtreders.” Toen fluisterde de satan hun in om hun openlijk te tonen wat er van hun schaamte verborgen was en hij zei: “Jullie Heer heeft jullie alleen maar van deze boom afgehouden opdat jullie geen engelen zouden worden of zouden gaan behoren tot hen die altijd blijven bestaan.” En hij bezwoer hun: “Ik ben voor jullie echt een goede raadgever.” Zo misleidde hij hen door bedrog. Toen zij dan van de boom geproefd hadden werd hun schaamte zichtbaar voor hen en begonnen zij zich te bedekken met aaneengehechte bladeren uit de tuin. En hun Heer riep tot hen: “Had Ik jullie deze boom niet verboden en jullie niet gezegd dat de satan een verklaarde vijand van jullie is?” Zij zeiden: “Onze Heer, wij hebben onszelf onrecht aangedaan en als U ons niet vergeeft en erbarmen met ons hebt dan behoren wij bij de verliezers.” Hij zei: “Daalt af -- elkaar tot vijand -- jullie hebben namelijk op de aarde tijdelijk een verblijfplaats en vruchtgebruik.”⁴*

De opmerking van de engelen

De Engelen zeiden: "Gaat U daar iemand aanstellen die er verderf brengt en bloed vergiet, terwijl wij U lofprijzen en Uw heiligheid eren?" Dit zeiden ze niet uit protest, maar als een vraag. Zij zagen namelijk dat de Djinns verderf zaaiden op de wereld en vreesden dat de mens dit ook zou doen. Maar de mens kan ook heel goed zijn. Hij kan zelfs beter zijn dan de engelen.

Test van Iblees

De Iblees [satan] leek de beste tussen de Djinns. Hij leek zo goed en had zoveel kennis dat hij verbleef tussen de engelen. De engelen wisten niet beter en keken heel erg naar hem op. Allah wist natuurlijk vanaf de schepping van Iblees dat hij Hem ongehoorzaam zou zijn. Toen Adam [vrede zij met hem] werd geschapen werden alle aanwezige engelen en Iblees gevraagd om te knielen voor Adam [vrede zij met hem]. Alle engelen deden dit, maar Iblees deed dit niet. Engelen hebben geen eigen wil en gehoorzamen Allah altijd. Iblees behoorde tot de Djinns en daarom had hij een eigen wil, die hij in dit geval gebruikte voor het slechte. Iblees is dus geen gevallen engelen. Dat de engelen de neerknieling [Sajdah] hebben verricht is niet omdat zij dachten of geloofden dat Adam [vrede zij met hem] een god was, maar zij deden dit om Allah

³ Surat al-Baqara, verzen 30-37

⁴ Surat al-A'raf, verzen 11-24

te gehoorzamen. In de wetgeving van de Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] is het niet toegestaan om de neerknieling [Sajdah] te verrichten voor iets of iemand anders dan Allah.

De hoogmoedigheid [Kibr] van iblees heeft ervoor gezorgd dat hij voor de eeuwigheid moet verblijven in het hellevuur. Hoogmoedigheid is de slechtste eigenschap die je als mens kan hebben. Alleen Allah mag en kan daadwerkelijk de Hoogmoedige [al-Mutakabbir] zijn, want het is Zijn recht. Het ongeloof [Kufr] van iblees zit hem dus in het feit dat hij zichzelf hoger en beter zag dan de ander en niet omdat hij niet geloofde in Allah. Hij wist dat Allah bestond, maar toch is hij een ongelovige [Kafir]. Er zijn overleveringen dat iblees ook af en toe ging schoppen tegen het lichaam van Adam [vrede zij met hem] voordat zijn ziel erin was geblazen. Er kwam dan een klinkend geluid, alsof er op een pot van aarde werd getikt.

De kennis van Adam [vrede zij met hem]

Allah leerde Adam [vrede zij met hem] alle namen. Dit betekent dat hij dus geen oermens was. Hij had kennis en zijn kinderen ook. Zo was zijn zoon Habil een veehouder en zijn zoon Qabil een landbouwer. Hij leerden op zijn beurt weer de namen aan de engelen. Toen de ziel, via de neus van Adam [vrede zij met hem], werd ingeblazen, waren de eerste woorden van Adam [vrede zij met hem]: alhamdu lillah, oftewel alle lof aan Allah. De mens is een vereerde schepping. Zo zegt Allah: *“Wij hebben zeer zeker de kinderen van Adam geëerd...”*⁵

De geleerden zeggen dat het eren van Adam [vrede zij met hem] door de engelen, eigenlijk het eren van de mensheid is. Als iemand zich als een mens gedraagt, dus de geboden opvolgt en weg blijft van de verboden, dan zullen zelfs de engelen zoiemand eren en respecteren. De engelen houden van de mensen als de mensen Allah gehoorzaam zijn. Zo zijn er overleveringen waarin is te lezen dat de engelen door de wereld reizen en kijken welke mensen bijeen zijn gekomen om Allah te gedenken, zodat zij voor hen smeebeden kunnen verrichten.

De verboden boom

Adam en Hawwa verbleven een periode in de hemel [Jannah]. De geleerden verschillen van mening betreft de duur en de plaats van dit verblijf. Dit zijn echter geen essentiële zaken van ons geloof. Tijdens dit verblijf in de Jannah mochten Adam en Hawwa alles doen, maar moesten enkel niet in de buurt komen van een boom. De iblees bedacht echter een list en gaf aan dat Adam en Hawwa onsterfelijk konden worden. Hij zwerde in naam van Allah dat hij de waarheid sprak, waardoor Adam en Hawwa hem geloofden. Zij konden zich namelijk niet voorstellen dat iemand zou kunnen liegen, terwijl hij de Naam van Allah gebruikt. Nadat zij van de boom hadden gegeten, werd hun schaamtestreek [Awrah] tentoongesteld, waarna zij zichzelf snel gingen bedekken en verschuilen. Het is van de menselijk natuur om schaamte te hebben en dit is ook een karaktereigenschap van een moslim. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] zei: *“Schaamte [Haya] is van het geloof [Imaan] en het geloof is in de hemel.”*

---

⁵ 'Surat al-Isra, vers 70

Nadat ze van de boom hadden gegeten, werden ze geplaatst op de aarde. Allah heeft Adam en Hawwa vergeven, omdat ze beiden meteen inzagen en accepteerden dat ze een foute beslissing hadden gemaakt.

Abel [Habil] en Kaïn [Qabil]

Allah zegt in de Koran: *“En lees hun de mededeling over de twee zonen van Adam naar waarheid voor. Toen zij een offer brachten en het van een van beiden werd aangenomen. En het werd van de ander niet aangenomen. Die [Kaïn] zei: “Ik sla jou dood!” Hij [Habil] zei: “Allah neemt slechts van de godvrezenden aan. Ook al strek jij je hand naar mij uit om mij te doden, ik zal mijn hand niet naar jou uitstrekken om jou te doden. Ik vrees God, de Heer van de wereldebewoners. Ik wens dat jij de zonde aan mij en jouw zonde over je brengt en dan tot de bewoners van het vuur zult behoren. Dat is de vergelding voor de onrechtplegers.” Toen zette hij zich ertoe aan om zijn broer te doden en hij doodde hem en zo ging hij tot de verliezers behoren. Allah zond toen een raaf die in de aarde scharrelde om hem te tonen hoe hij het lijk van zijn broer kon bedekken. Hij zei: “Wee mij! Ben ik niet in staat om zoals deze raaf te zijn en het lijk van mijn broer te bedekken?” Zo ging hij behoren tot hen die wroeging hebben. Derhalve hebben Wij aan de Israëlieten voorgeschreven dat wie iemand doodt, anders dan voor doodslag of wegens verderf zaaien op de aarde, is alsof hij de mensen gezamenlijk heeft gedood en dat wie iemand laat leven is alsof hij de mensen gezamenlijk heeft laten leven. Onze gezanten zijn tot hen met de duidelijke bewijzen gekomen, maar velen van hen waren daarna op de aarde toch onmatig.”*⁶

Op de aarde hebben Adam en Hawwa zich voortgeplant. Er wordt overgeleverd dat Hawwa twintig tweelingen heeft gekregen. Deze tweelingen waren telkens één jongen en één meisje. Twee van de zonen van Adam [vrede zij met hem] waren Habil en Qabil. De kinderen mochten niet trouwen met hun eigen tweelingbroer of -zus. Het meisje waarmee Habil mocht trouwen was mooier dan het meisje waarmee Kaïn mocht trouwen. Hierdoor werd hij jaloers en wilde het meisje dat eigenlijk bestemd was voor Habil. Vervolgens moesten ze een offer brengen voor Allah. De eigenaar van het geaccepteerde offer mocht trouwen met het meisje. Habil offerde hiervoor zijn beste vee, terwijl Kaïn zijn verrotte oogste offerde. Er kwam een bliksem uit de hemel die het offer van Habil meenam. Het offer van Kaïn werd dus verworpen, waardoor hij jaloers werd. Kaïn kon dit niet hebben en besloot om zijn broer Habil te vermoorden. Dit was de eerste moord van de mensheid. Kaïn wist niet wat hij moest doen met het lijk van zijn broer, waarop Allah een raaf stuurde die hem liet zien hoe hij zijn broer moest begraven.

Toen Adam [vrede zij met hem] kwam te overlijden had hij vele kinderen achtergelaten. Het is overgeleverd dat Jibreel met de engelen kwam om Adam [vrede zij met hem] te wassen, om hem te wikkelen in de lijkwade [Kafan] en om hem vervolgens te begraven. Deze traditie is doorgezet tot vandaag.

---

⁶ Surat al-Ma'idah, verzen 27-32

Idris [vrede zij met hem]

Idris [vrede zij met hem] is het achterkleinkind van Adam [vrede zij met hem]. Het is overgeleverd dat hij 308 jaar van het leven van Adam [vrede zij met hem] heeft meegemaakt. Het was een Profeet die kon schrijven en kleding kon naaien.

Ibn Katheer vermeldt het volgende verhaal, waarover ibn Hajar zegt dat het (waarschijnlijk) van de isra'iliyat is: "Idris [vrede zij met hem] wilde weten hoelang hij nog te leven had en vroeg dit aan een engel. Deze engel bracht hem naar de hemelen en daar kwamen ze de engel des doods tegen. De engel vroeg aan de engel des doods hoelang Idris [vrede zij met hem] te leven had en de engel des doods gaf aan dat hij het leven van Idris [vrede zij met hem] moest nemen in de vierde hemel. Toen Idris [vrede zij met hem] daar dus was, heeft de engel dit meteen gedaan."

Allah zegt in de Koran over Idris [vrede zij met hem]: *"Vermeld eveneens Idris in het Boek. Hij was erg oprecht en een profeet. Wij hebben hem tot een hoge positie verheven."*⁷

Deze hoge positie is volgens de geleerden, naast de figuurlijk betekenis, ook letterlijk te begrijpen. De reden hiervoor is dat Idris [vrede zij met hem] in de vierde hemel was. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] sprak ook met Idris [vrede zij met hem] tijdens zijn [sal Allahu alayhi wa sallam] hemelreis.

Ibn hajar

---

⁷ Surah Maryam, verzen 56-57

Noach [vrede zij met hem]

Volgens een overlevering van ibn Abbas zit er een periode van 10 Quruun tussen Adam [vrede zij met hem] en Noach [vrede zij met hem]. Quruun is het meervoud van Qarn en kan zowel eeuw als generatie betekenen. Noach [vrede zij met hem] is de zoon van Lamech, de zoon van Methuselah, de zoon van Enoch/Idris, de zoon van Jared, de zoon van Mahalalel, de zoon van Kenan, de zoon van Enos, de zoon van Shith, de zoon van Adam. Vrede zij met hen allen.

In de tijd van Noach [vrede zij met hem] bedacht de duivel een list en fluisterde mensen in om standbeelden te maken van de goede mensen die voor hen leefden. Dit zou hen dan moeten herinneren aan Allah, zodat ze Allah beter zouden aanbidden. Na een aantal jaren begonnen mensen deze standbeelden als goden te zien en te aanbidden.

Noach is de eerste boodschapper [Rasool]. Hij kreeg een openbaring en moest dit verkondigen aan de mensen. Hij moest ze waarschuwen voor de bestraffing in het hiernamaals voor het aanbidden van afgoden. Hij heeft zijn volk negenhonderdvijftig jaar lang uitgenodigd naar Allah. Volgens een overlevering van ibn Abbas was Noach [vrede zij met hem] 380 jaar oud toen hij begon met het verkondigen. Naast Abraham, Mozes, Jezus en de Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] behoort Noach ook tot de Ulu al-Adhm. Dit zijn de Profeten die zijn begunstigd met standvastigheid en geduld.

Het verhaal van Noach is naast Surah Noach ook te lezen in verschillende hoofdstukken in de Koran, zoals: Surat al A'raf, Surah Jona, Surah Hud, Surat al-Anbiya, Surat al-Mu'minoon, Surat al-Shu'ara, Surat al-Ankaboot, Surat as-Saffaat, Surat al-Qamar en Surat al-Inshiqaq.

Zo zegt Allah: "En aan Noach is geopenbaard: "Niemand van jouw volk zal tot geloof komen, afgezien van hen die al geloofden. Wees dus niet bedroefd over wat zij aan het doen waren. Bouw dan het schip onder Onze ogen en volgens Onze openbaring, maar spreek Ons niet aan over hen die onrecht plegen; zij zullen verdronken worden." En hij bouwde het schip en telkens als er voornaamsten van zijn volk voorbijkwamen maakten zij hem belachelijk. Hij zei: "Jullie maken ons belachelijk, maar wij zullen jullie belachelijk maken, zoals jullie [ons nu] belachelijk maken. En jullie zullen weten tot wie de bestraffing zal komen die hem te schande maakt en op wie een blijvende bestraffing zal neerkomen." Toen dan Onze beschikking kwam en de oven overkookte, zeiden Wij: "Belaad het met van alles twee stuks, paarsgewijs, en met jouw familie behalve hem over wie al sprake geweest is, en met wie geloven." Maar slechts weinigen geloofden met hem. En hij zei: "Gaat aan boord. In Gods naam zal het afoaren en afmeren. Mijn Heer is vergevend en barmhartig." En het [schip] voer met hen weg door golven als bergen en Noach riep naar zijn zoon die apart stond: "Mijn zoon! Kom met ons aan boord en wees niet een van de ongelovigen." Hij zei: "Ik zal wel een onderkomen op een berg vinden die mij tegen het water zal beschermen." Hij zei: "Tegen Gods beschikking is er vandaag geen beschermer behalve voor hen met wie Hij erbarmen heeft." En de golven kwamen tussen hen beiden in en zo werd hij een van de verdronkenen. En er werd gezegd: "O aarde, slik je water in en o hemel, droog op" en het water nam af. De beslissing was gevallen. En het [schip] kwam op de Djoedi/Ararat vast te zitten. En er werd gezegd: "Weg met de mensen die onrecht plegen."⁸

---

⁸ Surah Hud, verzen 36-44

Uitnodigen en de opdracht

Noach [vrede zij met hem] nodigde de mensen uit zowel in het geheim als openlijk. Hij heeft mensen in groepen aangesproken, maar ook 1 op 1. De mensen wilden echter niet luisteren naar hem en ze waren volhardend en hoogmoedig.

Hierop kreeg Noach [vrede zij met hem] de opdracht van Allah om een grote ark te bouwen, zodat degenen die erin zouden stappen, gered zouden worden van de zondvloed die eraan zou komen. Het is overgeleverd dat Noach [vrede zij met hem] eerst bomen heeft geplant en vervolgens deze bomen heeft afgekappt om daarvan de ark te maken. Er waren precieze instructies van Allah en deze werden gevolgd door Noach. De ark had vier verdiepingen, waarbij van elk dier een paar werd meegenomen. Er waren tussen de 10 en 80 mensen op de ark. Het volk ging spotten met Noach [vrede zij met hem] en geloofden niet dat er een zondvloed zou komen. Zelfs een van zijn zonen geloofde niet in hem en was een ongelovige die niet in de ark stapte. Hij geloofde dat hij gered zou worden als hij op een hoge berg zou staan, maar dit was niet voldoende. Het water kwam van alle kanten, waardoor hij overleed. Een andere zoon van Noach, genaamd Sam, was wel op de boot. De Semitisch sprekende volkeren, Semieten, zijn vernoemd naar Sam. In de Koran worden twee vrouwen genoemd die niet geloofden in hun echtgenoot als Profeet. Zo zegt Allah: *“Allah heeft aan degenen die niet geloven een gelijkenis voorgelegd: de vrouwen van Noach en Lot. Zij stonden onder [de hoede van] twee van Onze meest deugdzame dienaren, doch zij hebben hen verraden. Geen van hen tweeën [Noach en Lot] kon hen nog beschermen tegenover Allah, toen tegen hen werd gezegd: “Treed beiden het Vuur binnen, samen met degenen die binnentreden.”*⁹

De vrouw van Noach was dus een ongelovige. Er is een meningsverschil onder de geleerden of de vrouw van Noach was ingestapt in de ark of dat ze voor de zondvloed al was overleden. Noach [vrede zij met hem] deed een smeekbede -en de smeekbeden van de profeten is geaccepteerd- dat er geen ongelovigen op de aarde moesten overblijven. In de Koran lezen we: *“En Noach zei: “Mijn Heer, laat niet een van de ongelovigen op de aarde blijven wonen.”*¹⁰

De kraai en de duif

De ark van Noach verbleef circa 150 dagen op het water, waarna het vast kwam te zitten op de berg Ararat. Hierna stuurde Noach een kraai om te kijken of het water was gedaald, maar toen de kraai een kadaver zag, begon hij die te eten en kwam niet meer terug. Hierop werd een duif gestuurd en die kwam terug met een olijventak en modder aan zijn poot.

Dankbare dienaar

Allah prijst Noach in de Koran en zegt over hem: *“En hij was inderdaad een dankbare dienaar.”*¹¹ Hij heeft nooit getwijfeld aan Allah en volgde te allen tijde zijn opdrachten. Het was de gewoonte van Noach [vrede zij met hem] om elke dag, met uitzondering van de feestdagen, te vasten.

---

⁹ Surat al-Tahrim, vers 10

¹⁰ Surah Noach, vers 26

¹¹ Surat al-Isra, vers 3

Hud [vrede zij met hem]

De volgende Profeet, die in de Koran voorkomt, is Hud [vrede zij met hem]. Hij is de zoon van Shalikh/Shalukh, de zoon van Arfakhshadh, de zoon van Sam, de zoon van Noach. En volgens een andere overlevering de zoon van Abir, de zoon van Shalikh/Shaluk, de zoon van Arfakhshadh, de zoon van Sam, de zoon van Noach. En volgens een andere overlevering de zoon van Abdullah, de zoon van Rabah, de zoon van Jaroad, de zoon van Aad, de zoon van Gawas, de zoon van Iram, de zoon van Sam, de zoon van Noach.

Allah zegt in de Koran: *“En tot de ‘Aad [was] hun broeder Hud [gezonden]. Hij zei: “Mijn volk! Dient God; jullie hebben geen andere Allah dan Hem. Jullie verzinnen alleen maar wat. Ik vraag jullie er geen loon voor. Met mijn loon is slechts Hij belast die mij geschapen heeft. Hebben jullie dan geen verstand? En, mijn volk, vraagt jullie Heer om vergeving en wend je dan berouwvol tot Hem. Hij zal dan de hemel in overvloed over jullie laten regenen en jullie nog meer kracht geven. Maar keert jullie niet als boosdoeners af.” Zij zeiden: “O Hud, jij hebt ons geen duidelijk bewijs gebracht en wij verlaten onze goden niet omdat jij het zegt; wij geloven jou niet. Wij zeggen alleen maar dat één van onze goden van ons jou met iets slechts heeft getroffen.” Hij zei: “Ik roep Allah als getuige aan en ook jullie moeten getuigen dat ik niets te maken heb met wat jullie [aan God] als gelijken toeschrijven, buiten Hem. Beraamt dan maar tezamen listen tegen mij en laat mij dan niet wachten. Ik stel mijn vertrouwen op God, mijn Heer en jullie Heer. Er is geen dier op aarde of Hij houdt het bij zijn kuif vast. Mijn Heer is op een juiste weg. En als jullie je afkeren, dan heb ik jullie dat verkondigd waarmee ik tot jullie gezonden ben. En mijn Heer zal maken dat een ander volk jullie opvolgt. En jullie brengen Hem geen enkele schade toe. Mijn Heer is het die over alles waakt.”¹²*

Het volk van ‘Aad

Er wordt gezegd dat er Arabisch werd gesproken in de tijd van Hud [vrede zij met hem]. Hij werd gestuurd naar het volk Aad, die leefden in Jemen. Dit volk leefde eerst in tenten en vervolgens maakten zij grote gaten in de bergen om daarin te leven. Ook dit volk begon met het aanbidden van verschillende afgodsbeelden, zoals Samad, Samoed en HIRR. Hierop werd Hud [vrede zij met hem] gestuurd. In de Koran wordt Hud [vrede zij met hem] beschreven als een broeder voor zijn volk. Het volk van ‘Aad was een volk dat zwakken onderdrukte en zeer hoogmoedig was.

Reis naar Hijaaz en bestraffing

Het volk van ‘Aad kreeg voor lange tijd geen regen en daarop stuurden ze circa zeventig mensen naar de Ka’ba om te bidden voor regen. Eenmaal in de Hijaaz aangekomen kwamen ze bij Muawiya ibn Bakr, een rijke man die hun als gasten ontving. De groep begon te genieten van al het eten en drinken en gingen voor ongeveer een maand lang feesten, totdat Muawiya hun zat was. Vervolgens gingen ze naar de Ka’ba om een smeekbede te verrichten voor regen en zagen ze drie wolken uit de verte richting hen komen. De drie wolken waren allen anders, de één was wit, de ander rood en de derde was zwart. Ze mochten één van de drie wolken

---

¹² Surah Hud, verzen 50-57

kiezen en kozen voor de zwarte wolk, omdat ze dachten dat daarin regen zat. In deze wolk zat echter de bestraffing voor het volk van 'Aad.

De bestraffing

In de gekozen wolk zaten zand en stenen en daarmee werd het volk van 'Aad vernietigd. Er was een kleine groep van het volk van 'Aad, genaamd Banu Lawniya, die in Mekka leefden en zich niet schuldig maakten aan afgodendienarij. Deze groep werd niet getroffen.

Allah zegt over deze bestraffing: *“Toen zij het als een dikke bewolking zagen opkomen die hun valleien naderde zeiden zij: “Dat is een opkomende bewolking die ons regen brengt.” “Welnee, het is wat jullie wilden verhaasten, een wind waarin een pijnlijke bestraffing is, die alles op bevel van zijn Heer vernietigt.” ’s Morgens was het zo dat slechts hun huizen gezien werden. Zo vergelden Wij aan de misdadige mensen. Wij hadden hun zoveel macht gegeven als Wij aan jullie niet hebben gegeven. En Wij hadden hun gehoor, gezichtsvermogen en harten gegeven, maar hun gehoor, hun gezichtsvermogen en hun harten baatten hun niets toen zij Gods tekenen ontkenden en zij werden ingesloten door dat waarmee zij de spot dreven.*¹³

En: *“[Het volk van] 'Aad heeft eveneens [de waarschuwers en de waarschuwingen] geloochend en hoe [streng] was Mijn bestraffing en Mijn waarschuwing! Wij hebben naar hen een razende storm gezonden, op een Dag van voortdurende rampzaligheid, die de mensen wegzwiepte alsof zij ontwortelde palmstronken waren.”*¹⁴

En: *“En wat de 'Aad betreft: zij zijn door een razende, verwoestende wind vernietigd. Hij heeft haar [de wind] zeven nachten en acht dagen achtereen onophoudelijk op hen losgelaten. Je zag het volk daar liggen, geveld, alsof zij holle palmstronken waren.”*¹⁵

De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] zei over deze tornado dat de omvang niet groter was dan een ring, wat duidt op een zeer krachtige tornado. Daarom deed de Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] de volgende smeekbede als er wind was: *“O Allah, ik vraag U het goede uit deze wind en ik zoek toevlucht bij U tegen het kwade ervan.”*¹⁶

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا

Het volk van 'Aad is dus met een tornado vernietigd en er bleef niemand over, behalve degenen die in Hud geloofden. De anderen wilden de religie van hun ouders niet veranderen voor de waarheid.

¹³ Surat al-Ahqaf, verzen 24-26

¹⁴ Surat al Qamar, verzen 18-20

¹⁵ Surat al-Haqqa, verzen 6-7

¹⁶ Abu Dawud en Ibn Majah

Salih [vrede zij met hem]

Na het volk van 'Aad, was er een volk genaamd Thamud. Dit was een volk genoemd naar Thamud. Thamud en Junayth waren de zonen van Athir, de zoon van Iram, de zoon van Sam, de zoon van Noach. Ze leefden in het gebied van Tabuk, een plek tussen Mekka en Ta'if. Ook zij leefden, net als het volk van 'Aad, in zelfgemaakte grotten. Ook zij begonnen met het aanbidden van afgodsbeelden. Naar dit volk is de Profeet Salih [vrede zij met hem] gestuurd. Dit was de zoon van Ubeyd, de zoon van een koning genaamd Asaf.

Allah zegt over het volk van Thamud het volgende in de Koran: *"En tot de Thamud [was] hun broeder Salih [gezonden]. Hij zei: "Mijn volk! Dien God; jullie hebben geen andere Allah dan Hem. Hij heeft jullie uit de aarde laten ontstaan en je erop laten vestigen. Vraagt Hem dus om vergeving en wendt jullie dan berouwvol tot Hem. Mijn Heer is nabij en verhorende. Zij zeiden: "O Salih, jij was tot nu toe bij ons iemand van wie men iets kon verwachten. Zul jij ons verbieden te dienen wat onze vaders dienden? Wij verkeren namelijk in hevige twijfel over dat waartoe jij ons oproept." Hij zei: "Mijn volk! Hoe zien jullie het? Als ik op een duidelijk bewijs van mijn Heer steun en Hij mij barmhartigheid van Hem gegeven heeft, wie zou mij dan tegen Allah kunnen helpen als ik Hem ongehoorzaam zou zijn? Jullie brengen mij alleen maar meer verlies. En, mijn volk, dit is Gods [vrouwelijke] kameel; voor jullie een teken. Laat haar op Gods aarde eten en treft haar niet met kwaad, want dan zal een nabije bestraffing jullie grijpen." Maar zij sneden haar kniepezen door. Toen zei hij: "Jullie kunnen nog drie dagen in jullie woning genieten. Dat is een ongelogen aanzegging." En toen Onze beschikking kwam reddden Wij Salih en hen die met hem geloofden door barmhartigheid van Ons en van de schande van die dag. Jouw Heer is de krachtige, de machtige. Toen greep de schreeuw hen die onrecht deden en 's morgens lagen zij in hun woningen dood op de grond, alsof zij er niet lang woonachtig waren geweest. Zeker, de Thamud hechtten geen geloof aan hun Heer. Weg dan met de Thamud."*¹⁷

Het wonder

Het volk hield heel erg van Salih, omdat hij goed, mooi, eerlijk, betrouwbaar en iemand van toegevoegde waarde was. Toen hij echter aangaf dat hij een Profeet was, geloofden ze hem niet en wilden een wonder. Ze wilden dat er een kameel uit een rots zou komen. Deze kameel moest voldoen aan vele eisen. Vervolgens liet Allah een kameel uit de rots komen die exact voldeed aan de eisen. Uit deze kameel kwam zoveel melk dat heel het volk ervan kon profiteren. De wonderen waren overduidelijk, maar de ongelovigen waren koppig in hun ongelooft.

---

¹⁷ Surah Hud, verzen 61-68

De bestraffing

Allah zegt in de Koran: *“Niets heeft Ons verhinderd tekenen te zenden, ook al hebben de oude volkeren deze ontkend. Wij gaven aan de Thamud een vrouwelijk kameel, als een duidelijk wonder, maar zij behandelden haar onrechtvaardig. En Wij zenden alleen tekenen om angst in te boezemen [ter waarschuwing].”*¹⁸

En ook: *“Hij zei: “Dit is een vrouwelijk kameel die haar tijd om te drinken heeft en jullie hebben je tijd om te drinken op een vastgestelde dag. En treft haar niet met kwaad, want dan zal de bestraffing van een geweldige dag jullie grijpen.” Maar zij sneden haar hielpen door en kregen er 's morgens spijt van. Toen greep de bestraffing hen. Daarin is zeker een teken, maar de meesten van hen zijn niet gelovig.”*¹⁹

Een deel van de ongelovigen wilden de kameel slachten, terwijl dit verboden was. Dit was een groep van negen mensen, waarvan wordt gezegd dat Qatar ibn Salif de eerste was die begon. Hierover zegt Allah in de Koran: *“En er bevonden zich in de stad negen mannen die onrust in het land veroorzaakten en niet op de juiste wijze handelden.”*²⁰

De ongelovigen daagden Salih [vrede zij met hem] uit en vroegen waar de bestraffing van Allah bleef. Nadat ze de vrouwelijk kameel hadden vermoord, kwam er een jong kameel uit de vrouwelijke kameel. De jonge kameel rende weg en brulde driemaal heel luid; dit was een teken dat er een bestraffing zal aankomen. Salih [vrede zij met hem] berichtte dat ze na drie dagen gestraft zouden worden.

Op de eerste dag kregen ze allen gele gezichten. Op de tweede dag kregen ze rode gezichten en vervolgens werd het helemaal donker. Er zijn ook overleveringen waaruit blijkt dat de horizon ook deze kleuren kreeg. Allah heeft het volk van Thamud vele wonderen laten zien en Salih [vrede zij met hem] bleef ze uitnodigen tot het goede, maar ze wilden niet geloven. Allah zegt hierover in de Koran: *“Toen wendde hij zich van hen af en zei: “O mijn volk, ik heb jullie de boodschap van mijn Heer verkondigd en jullie oprechte raad aangeboden, maar jullie houden niet van oprechte raadgevers.”*²¹

Hierop werd het volk van Thamud verwoest door een geluid, dat zo hard was dat hun trommelvliezen verbrijzelde. Zo kwam er een eind aan het volk van Thamud. Alleen één vrouw van de ongelovigen overleefde de bestraffing. Zij rende in volle angst en spanning naar een dichtbijgelegen stam om hen alles na te vertellen. Vervolgens is ze daar gesorven.

---

¹⁸ Surat al-Israa, vers 59

¹⁹ Surah Shu'ara, verzen 155-158

²⁰ Surat al-Naml, vers 48

²¹ Surat al-A'raf, vers 79

Abraham en Ismaël [vrede zij met hen]

Abraham [vrede zij met hem] is de zoon van Azar, de zoon van Nahoer, de zoon van Sarukh, de zoon van Raghoe, de zoon van Thaligh, de zoon van Abir, de zoon van Shalakh, de zoon van Arfakhshadh, de zoon van Sam, de zoon van Noach. Er zijn, net als bij de voorgaande profeten, meningsverschillen over de precieze namen in de verschillende stambomen. Het is overgeleverd dat hij geboren is in Babylon, Irak.

De broers van Abraham [vrede zij met hem] waren Nahoer en Haraan, die de vader van Lot [vrede zij met hem] was. Abraham [vrede zij met hem] wordt de vader der Profeten genoemd, omdat alle Profeten na hem afstammen van hem. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] stamt bijvoorbeeld af van zijn zoon Ismael. Abraham [vrede zij met hem] wordt ook Khalilullah [vriend van Allah] genoemd, omdat hij pure overgave had in Allah.

Allah zegt over Abraham [vrede zij met hem]: *“Voorheen hebben Wij Abraham zijn Rushd [rechtschapenheid, volwassenheid, rechtvaardigheidsgevoel, profeetschap] geschonken. Wij kenden hem [en wisten dat hij deze waardig was].”*²²

En: *“ En Wij hebben hem Isaak en Jakob geschonken en Wij hebben in zijn nageslacht het profeetschap en het Boek tot stand gebracht. En Wij hebben hem zijn beloning in het wereldse leven gegeven en in het hiernamaals behoort hij tot de rechtschapenen.”*²³

Allah vertelt het verhaal van Abraham [vrede zij met hem] als volgt in de Koran: *“Toen hij [Abraham] tot zijn vader en zijn volk zei: “Wat zijn dat voor beelden die jullie toegewijd dienen?” Zij zeiden: “Wij hebben gemerkt dat onze vadersen hen al dienden.” Hij zei: “Dan verkeerden jullie en jullie vadersen in duidelijke dwaling.” Zij zeiden: “Ben jij tot ons gekomen met de waarheid of behoort jij tot hen die [schertsen en] spotten?” Hij zei: “Nee, jullie Heer is de Heer van de hemelen en de aarde die deze heeft geschapen en ik behoort tot hen die hiervan getuigen. En bij Allah ik zal tegen jullie afgoden een list beramen, nadat jullie de rug hebben toegekeerd.” Dus brak hij hen in stukken, behalve een grote ervan; misschien zouden zij ernaar terugkeren. Zij zeiden: “Wie heeft dit met onze goden gedaan? Die behoort zeker tot de onrechtplegers.” Zij zeiden: “Wij hebben een jonge man over hen horen spreken; Abraham heet hij.” Zij zeiden: “Brenkt hem dan onder de ogen van de mensen; misschien zullen zij getuigen.” Zij zeiden: “Heb jij dit met onze goden gedaan, Abraham?” Hij zei: “Welnee, dat heeft deze grote van hen gedaan. Vraagt hun maar als ze kunnen spreken.” En zij kwamen weer tot zichzelf en zeiden: “Jullie zijn het die de onrechtplegers zijn.” Toen kregen zij een terugval en zeiden: “Maar jij weet toch dat dezen niet kunnen spreken.” Hij zei: “Dienen jullie dan in plaats van Allah iets wat jullie niet kan bevoordelen, noch kan benadelen? Foei jullie en wat jullie in plaats van Allah dienen. Hebben jullie dan geen verstand?” Zij zeiden: “Verbrandt hem en helpt jullie goden, als jullie echt iets willen doen.” Wij zeiden: “O vuur wees koud en ongevaarlijk voor Abraham.” Zij wilden een list tegen hem beramen, maar Wij maakten hen tot de grootste verliezers.”*²⁴

---

²² Surat al-Anbiya, vers 51

²³ Surat al-Ankabut, vers 27

²⁴ Surat al-Anbiya, verzen 52-70

En ook: "En toen Abraham tot zijn vader Azar zei: "Houd jij afgodsbeelden voor goden? Ik zie dat jij en jouw volk in duidelijke dwaling verkeren." En zo toonden Wij Abraham het rijk van de hemelen en de aarde, opdat hij ging behoren tot hen die vast overtuigd zijn. En toen de nacht hem omhulde zag hij een ster. Hij zei: "Dit is mijn heer." Maar toen zij onderging zei hij: "Ik houd niet van dingen die ondergaan." En toen hij de maan zag opkomen zei hij: "Dit is mijn heer." Maar toen zij onderging zei hij: "Indien mijn Heer mij niet had geleid, dan zou ik zeker tot het dwalende volk behoren." En toen hij de zon zag opkomen zei hij: "Dit is mijn heer, deze is groter." Maar toen zij onderging zei hij: "O mensen, ik heb niets te maken met jullie afgoden. Ik wend mijn aangezicht tot Hem die de hemelen en de aarde aangelegd heeft, als een aanhanger van het zuivere geloof en ik behoer niet tot de afgodendienaren."²⁵

Maatschappij waarin Abraham [vrede zij met hem] werd geboren

Abraham [vrede zij met hem] werd geboren in een maatschappij waar er vele afgodendienaren en afgodsbeelden waren. Zijn vader Azar maakte en repareerde deze afgodsbeelden. De koning en heerser van die tijd, Nimrod, zag zichzelf als god en liet naar aanleiding van een droom alle pasgeboren kinderen doodmaken. Hij had in zijn droom namelijk een enorm glinsterende ster gezien, waarvan het licht veel sterker was dan die van de maan en zon. Dit werd geïnterpreteerd als dat iemand geboren zou worden die de religie van de mensen zou veranderen. Om dit tegen te gaan, gaf hij de opdracht om alle pasgeboren jongens dood te maken. Abraham [vrede zij met hem] was verstopt in een grot, waar hij circa 15 maanden verbleef, waardoor hij niet werd vermoord. Toen hij ouder werd, kwam hij tot de conclusie dat er een Schepper moest zijn. Het is belangrijk om te vermelden dat Abraham [vrede zij met hem] niet daadwerkelijk eerst de ster, zon of maan ging aanbidden. Dit wordt enkel zo verteld om te laten zien dat al deze zaken geen Schepper kunnen zijn en dat enkel Allah de Schepper kan zijn.

Het grote afgodsbeeld

Abraham [vrede zij met hem] wilde zijn volk duidelijk maken dat de afgodsbeelden zichzelf en dus ook het volk niet konden baten. Op een dag ging hij naar een ruimte met verschillende afgodsbeelden om deze daar kapot te maken. Hij liet het grootste afgodsbeeld echter heel. Nadat hij dit had gedaan, werd hij op het matje geroepen door de afgodendienaren. Hij gaf aan dat wellicht het grote afgodsbeeld het had gedaan. Hierop zeiden de mensen: "Maar jij weet toch dat dezen niet kunnen spreken." Abraham [vrede zij met hem] zei toen: "Dienen jullie dan in plaats van Allah iets wat jullie niet kan bevoordelen, noch kan benadelen? De mensen brachten hem hierop naar Nimrod.

De bestraffing

Toen de mensen Abraham [vrede zij met hem] naar Nimrod hadden gebracht en Abraham [vrede zij met hem] zei dat Allah de Schepper is van alles en dat Hij laat leven en doodmaakt, gaf Nimrod aan dat hij ook kon laten leven en doden. Hierop liet hij twee mensen die de doodstraf hadden gekregen komen, waarvan hij één vrijliet en de ander doodmaakte. Dit gebruikte hij als bewijs dat hij ook leven gaf en ontnam. Toen zei Abraham [vrede zij met hem]:

---

²⁵ Surat al-An'am, verzen 74-79

“Mijn Heer is Degene die de zon van het oosten laat opkomen en van het westen laat ondergaan. Als jij god bent; laat de zon van het westen opkomen en van het oosten ondergaan. Nimrod kon hier geen antwoord op geven en wilde Abraham [vrede zij met hem] uit woede zo een bestraffing geven dat het nooit meer vergeten zou worden. Deze bestraffing moest ervoor zorgen dat niemand ooit meer zou kunnen twijfelen aan zijn geclaimde goddelijkheid.

Er kwamen vele ideeën voor een unieke bestraffing, maar uiteindelijk was het besluit dat er een katapult gemaakt zou worden, waarmee ze Abraham [vrede zij met hem] op een brandstapel zouden werpen. Veel mensen hielpen mee om de brandstapel zo groot mogelijk te maken door hout te sprokkelen. Uiteindelijk werd Abraham [vrede zij met hem] geplaatst in de katapult en werd gelanceerd richting de brandstapel. In de lucht kwam de engel Jibreel naar hem toe en vroeg of hij wat voor hem kon betekenen, maar Abraham [vrede zij met hem] stelde zijn vertrouwen op Allah en liet alles op zich afkomen.

Toen Abraham [vrede zij met hem] belandde in het vuur, verbleef hij daar een aantal dagen. Volgens bepaalde overleveringen verbleef hij in het vuur tussen de veertig en vijftig dagen. Dit vuur werd door Allah koel en vredig gemaakt. Dit is een wonder die de profeet Abraham [vrede zij met hem] heeft gekregen. De afgodendienaren wilden de brandstapel groter maken, maar eigenlijk maakten ze het wonder van Allah groter. Het was namelijk een grote vlam, maar het deed Abraham [vrede zij met hem] niks. Allah zegt hierover in de Koran: *“Zij zeiden: ‘Verbrand hem en help jullie goden, indien jullie iets willen doen.’ Wij zeiden: ‘O vuur, wees koel en vredig voor Abraham. Zij wilden een list tegen hem beramen, maar Wij hebben hen tot de slechte verliezers gemaakt.’”*²⁶

De vader van Abraham [vrede zij met hem] geloofde niet, maar op moment dat Abraham in vuur was, zei hij het volgende: *“Wat is die God van Abraham toch Goed.”* Ondanks dat hij de Grootheid van Allah inzach geloofde hij dus niet. Allah zegt hierover in de Koran: *“Het verzoek van Abraham om vergeving voor zijn vader was alleen vanwege een belofte die hij hem had gedaan; en toen het hem duidelijk werd dat hij een vijand van Allah was, verklaarde hij afstand van hem te nemen. Abraham was zeer geduldig en zachtmoedig.”*²⁷

Nadat Abraham [vrede zij met hem] uit het vuur kwam en zag dat zijn volk niet meer wilde luisteren, besloot hij om zijn volk achter zich te laten. Het ongelovige volk dat achterbleef kreeg te maken met een grote zwerm vliegen, dat zo groot was dat het leek op een zwarte wolk. Een vlieg ging via de neus van Namrood in zijn lichaam, waarna Namrood is overleden. Abraham [vrede zij met hem] vertrok samen met zijn vrouw Sara en zijn neef Lot naar Harran, vervolgens naar Damascus en uiteindelijk naar Palestina. Allah zegt hierover: *“En Lot geloofde in hem. [Abraham] zei: ‘Ik vlucht naar mijn Heer. Hij is de Almachtige, de Alwijze.’”*²⁸ Ook zijn ze, ten tijde van de droogte in Palestina, naar Egypte gegaan. Daar werden ze naar de Farao gebracht en hij vroeg wie Sara was. Abraham [vrede zij met hem] zei dat het zijn zus was, omdat hij het vermoeden had dat de Farao verkeerde bedoelingen had. Sara werd uiteindelijk gebracht bij de Farao die haar wilde benaderen, maar tegengehouden werd. Sara verrichte

---

²⁶ Surat al-Anbiya, verzen 68-70

²⁷ Surat al-Tawba, vers 114

²⁸ Surat al-Ankabut, vers 26

namelijk de volgende smeekbede: *“O Allah, als U weet dat ik in U en Uw profeet geloof en dat ik kuis ben en mijn eer alleen voor mijn man heb, bescherm mij voor deze buitensporige ongelovige.”* De handen van de Farao konden toen niet bewegen totdat Sarah weer een smeekbede verrichte, zodat hij weer kon bewegen. Daarna probeerde hij haar weer te benaderen, maar elke keer kon het niet. De Farao zag in dat hij haar niks kon doen en liet ze gaan. Hij gaf hun een slaaf, genaamd Hajar, cadeau. Abraham [vrede zij met hem] trouwde later met Hajar en kreeg rond zesentachtigjarige leeftijd een zoon genaamd Ismaël [vrede zij met hem].

Abraham [vrede zij met hem] kreeg van Allah de opdracht dat hij zijn vrouw Hajar en zijn Ismaël naar Mekka moest brengen. Ismaël [vrede zij met hem] was toen nog een baby. Daarna moest Abraham [vrede zij met hem] naar Shaam gaan en moest hij dus zijn vrouw Hajar en zijn zoon Ismaël achterlaten in Mekka. Hajar vroeg of dit een opdracht was van Allah en toen ze bevestiging kreeg, vertrouwde ze op Allah en liet hem gaan. Abraham [vrede zij met hem] is vervolgens met de Buraaq, een rijdier dat zijn stap in de horizon zet en door Allah is gezonden, naar Palestina gegaan. Abraham [vrede zij met hem] is met deze Buraaq vaak teruggekomen naar Mekka en heeft zijn vrouw en kinderen dus niet achtergelaten.

Toen Abraham [vrede zij met hem] weg was en Hajar achterbleef met Ismaël, ging ze op pad om eten te zoeken voor Ismaël. Een keer moest ze zeven keer heen en weer lopen tussen de heuvels Safa en Marwa. Hier komt het ritueel van het lopen tussen Safa en Marwa tijdens de Hadj vandaan. Toen Hajar terugkwam zag ze dat er een bron van water was naast Ismaël. Hier kwam zoveel water uit, dat ze een soort put maakte van aarde, zodat ze het water kon bewaren. Deze bron van water werd door een engel gegraven en er kwam heel veel water uit. Dit water was zoveel dat Hajar *“Zam Zam”*, oftewel *“rustig rustig”* zei. Deze waterbron is tot de dag van vandaag nog steeds aanwezig. Het water trok vogels aan en zo ook karavaans, omdat zij vanwege de vogels wisten dat er daar water was. Mekka werd een soort tussenstop voor de reizigers en één van de stammen besloot om in Mekka te verblijven. Ismaël groeide op tussen deze maatschappij en in die maatschappij werd er Arabisch gesproken.

Ismaël [vrede zij met hem] was eerst getrouwd met een vrouw die veel ging klagen, omdat ze het niet breed hadden. Vervolgens gaf Abraham [vrede zij met hem] een advies dat hij haar moest scheiden en Ismaël [vrede zij met hem] volgde hierin het advies van zijn vader. Zijn nieuwe vrouw was zeer tevreden en gaf aan dat ze het goed hadden, waardoor Abraham [vrede zij met hem] smeekbeden voor ze verrichte. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] gaf aan dat Ismaël en zijn nieuwe vrouw niet eens een erwt hadden op het moment de nieuwe vrouw van Ismaël [vrede zij met hem] aangaf dat ze het goed hadden. Ze waren toch dankbaar, waardoor hun leven gezegend was.

Allah gaf de opdracht aan Abraham en Ismaël [vrede zij met hen] de opdracht om de Ka'ba te (her)bouwen. Ze maakten gebruik van een steen dat als een soort lift diende. De voetafdruk van Abraham [vrede zij met hem] is op deze steen en deze steen genaamd, Maqaam Abraham, is vandaag de dag nog steeds te zien bij de Ka'ba. Dit hebben ze, met de instructies van Allah, gedaan en vroegen om acceptatie. Allah zegt hierover in de Koran: *“Terwijl Abraham en Ismaël met hem, de fundamenten van het Huis optrokken, [zeiden zij]: “Onze Heer, aanvaard dit van ons, U bent de Alhorende, de Alwetende.”*²⁹

Toen Ismaël ongeveer dertien jaar oud was, kreeg Abraham de opdracht om zijn (toen) enige zoon op te offeren. Hij zag driemaal in een droom dat hij dit moest doen. Allah zegt hierover in de Koran: Toen die zover was dat hij met hem mee kon gaan zei hij: "Mijn zoon, ik heb in de slaap gezien dat ik je zal offeren. Zie eens wat jij ervan vindt." Hij zei: "Mijn vader, doe wat je bevolen is. Je zult merken dat ik, als Allah het wil, iemand ben die geduldig volhardt." Toen zij zich beiden [aan Gods wil] overgegeven hadden en hij hem op zijn voorhoofd had neergelegd, riepen Wij hem: "Ibrahiem! Jij hebt de droom doen uitkomen. Zo belonen Wij hen die goed doen. Dit was duidelijk een beproeving." En Wij gaven voor hem een geweldig offer in de plaats. En Wij lieten voor hem een goede naam bij het nageslacht na. Vrede zij met Ibrahiem! Zo belonen Wij hen die goed doen. Hij behoort tot Onze gelovige dienaren. En Wij verkondigden hem het goede nieuws van Isaak die een profeet uit het midden van de rechtschapenen zou zijn. Wij zegenden hem en Isaak. En onder hun nageslacht zijn er die goed doen en die zich duidelijk onrecht aandoen."³⁰

---

²⁹ Surat al-Baqara, vers 127

³⁰ Surat as-Saffaat verzen 102-113

Isaak [vrede zij met hem]

Er kwamen drie engelen naar Abraham [vrede zij met hem] en vermeldden dat hij een zoon zou krijgen met zijn vrouw Sara. Sara was op dat moment rond de tachtig-negentig jaar en had nog geen kinderen. Allah zegt hierover in de Koran: *“En Onze boodschappers [de engelen] kwamen met blijde tijdingen tot Abraham. Zij zeiden: “Vrede.” Hij zei: “Vrede”, en terstond bracht hij een geroosterd kalf. Toen hij zag dat hun handen zich er niet naar uitstrekten, voelde hij achterdocht jegens hen en werd hij bang van hen. Zij zeiden: “Vrees niet, wij zijn tot het volk van Lot gezonden.” En zijn vrouw stond erbij en lachte, waarop Wij haar het goede nieuws van de geboorte van Isaak gaven en, na Isaak, van Jakob. Zij zei: “wee mij! Zal ik een kind baren nu ik een oude vrouw ben en mijn echtgenoot een oude ma is? Dit is inderdaad iets wonderbaarlijks”³¹*

In het vers wordt aangegeven dat Sara ook Jakob [vrede zij met hem] kreeg, maar dit betekent niet dat hij een zoon is van haar. Jakob is de zoon van Isaak [vrede zij met hem] en dus haar kleinzoon. Sara overleed op circa 127-jarige leeftijd in Palestina. De engelen waren tot het volk van Lot [vrede zij met hem] gezonden, omdat het volk van Lot [vrede zij met hem] een bestraffing zou krijgen.

---

³¹ Surah Hud, verzen 69-72. Zie ook Surat al-Dhariyat, verzen 23-30 en Surat al-Hijr, verzen 51-56

Lot [vrede zij met hem]

De profeet Lot [vrede zij met hem] moest van Abraham [vrede zij met hem] naar een kleine stad genaamd Sodom gaan, omdat er niet genoeg voedsel was in de plek waar ze eerst verbleven. Lot is de neef van Abraham [vrede zij met hem], de zoon van Haaran, de zoon van Azar. Het volk van Lot [vrede zij met hem] deed aan afgoderij, hadden geen normen en waarden, sneden de wegen van karavanen af en beroofden mensen. Daarnaast was het het eerste volk waarbij de mannen, andere mannen seksueel benaderden.

Allah zegt in de Koran: *“En [Wij zonden] Lot, toen hij tegen zijn volk zei: “Jullie verrichten zoiets gruwelijks, iets wat niemand van de schepselen voor jullie ooit heeft gedaan.” [Na deze waarschuwing] benaderen jullie alsnog mannen met weellust en blokkern jullie de weg [voor reizigers door hen te beroven] en begaan jullie verwerpelijke daden in jullie bijeenkomsten?” Maar het antwoord van zijn volk was slechts dat zij zeiden: “Breng dan de bestraffing van Allah over ons, indien jij de waarheid spreekt.” Hij [Lot] zei: “Mijn Heer, help mij tegen het volk van verderfzaaiers.” En toen onze boodschappers [engelen] Abraham het nieuws brachten, zeiden zij: “Wij willen het volk van deze stad vernietigen, want haar inwoners zijn onrechtplegers.” Hij zei: “Docht Lot bevindt zich daar!” Zij zeiden: “Wij weten zeer goed wie daar woont. Wij zullen hem en zijn familie redden, behalve zijn vrouw. Zij behoort tot degenen die achterblijven.” En toen Onze boodschappers tot Lot kwamen, voelde hij zich bezorgd vanwege hen en had hij niet de kracht hen te beschermen. En zij zeiden: “Wees niet bang en treur niet. Wij zullen jou en jouw familie redden, behalve jouw vrouw. Zij behoort tot degenen die achterblijven. Wij zenden een bestraffing van de hemel op de bewoners van deze stad neer vanwege hun overtredingen.” En Wij hebben daarvan een duidelijk teken achtergelaten voor een volk dat begrijpt.”³²*

En ook: *“En [Wij hebben] Lot [gezonden], toen hij tot zijn volk zei: “Begaan jullie onzedelijkheid, waaraan zich voor jullie nog niemand ter wereld heeft bezondigd? Jullie benaderen met wellust mannen, in plaats van vrouwen. Nee, jullie zijn een [grenzen] overschrijdend volk.” Het antwoord van zijn volk was niet anders dan dat zij zeiden: “Verdrijf hen uit jullie stad, want zij zijn mannen die zich zuiver wensen te houden.” Wij hebben hem en zijn familie gered, met uitzondering van zijn vrouw. Zij behoorde tot degenen die achterbleven. En Wij hebben een regen [van stenen] op hen doen neerregenen. Kijk eens hoe het einde van de schuldigen is geweest!”³³*

Lot [vrede zij met hem] heeft veel gesproken met zijn volk. Hij ging naar ze toe en sprak ze zowel in privé als in het openbaar op een goede manier. Het hielp echter niet en ze bleven standvastig in hun ongelooft. Zijn eigen vrouw behoorde ook tot degenen die hem verloochenden en standvastig bleef in haar ongelooft. Na al het kwaad dat het volk van Lot [vrede zij met hem] had verricht, kregen ze een bestraffing van Allah. Het volk van Lot kreeg een regenbui van stenen en klei, dat het hele volk wegvaagde. Allah zegt hierover in de Koran: *“Zij [de engelen] zeiden: “Wij zijn gezonden naar een zondig volk, om op hen [een regen van] stenen van klei neer te doen dalen, gemerkt door jouw Heer, [bedoeld] voor de buitensporigen.”³⁴*

³² Surat al-Ankabut, verzen 25-35.

³³ Surat al-A'raf, verzen 80-84. Zie ook Surat al-Shu'ara verzen 160-175 en Surat al-Naml verzen 54-58

³⁴ Surat al-Dharyyat, verzen 32-34. Zie ook Surat al-Saffat, verzen 133-138

Shu'ayb [vrede zij met hem]

De profeet Shu'ayb [vrede zij met hem] is een afstammeling van Lot. Hij is naast Hud, Salih en de Profeet Muhammad [sal Allahu alayhi wa salaam] de vierde profeet die Arabier was. Er was in de tijd van Musa [vrede zij met hem] ook iemand met de naam Shu'ayb, maar dat was geen profeet. De profeet Shu'ayb [vrede zij met hem] leefde voor Musa [vrede zij met hem] in de buurt van Palestina in een regio genaamd Madyan. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] gaf aan dat Shu'ayb [vrede zij met hem] heel goed kon preken.

Allah vertelt het verhaal van Shu'ayb [vrede zij met hem] in de Koran als volgt: *“En tot de Madyan [was] hun broeder Shu'ayb [gezonden]. Hij zei: “Mijn volk! Dient God; jullie hebben geen andere Allah dan Hem. En doet niet tekort in maat en gewicht. Ik zie dat het jullie goed gaat, maar ik vrees voor jullie de bestraffing op een veelomvattende dag. En, mijn volk, geeft volle maat en gewicht in billijkheid en doet de mensen niet tekort in de dingen die van hen zijn en veroorzaakt geen ellende op de aarde door verderf te zaaien. Wat bij Allah overblijft is beter voor jullie als jullie gelovig zijn. En ik ben niet iemand die over jullie waakt.” Zij zeiden: “O Shu'ayb, dragen jouw gebeden jou op dat wij wat onze vaders dienen te verlaten of dat wij ophouden met onze bezittingen te doen wat wij willen? Jij bent toch de zachtmoedige, de verstandige.” Hij zei: “Mijn volk! Hoe zien jullie het? Als ik op een duidelijk bewijs van mijn Heer steun en Hij van Zijn kant goed in mijn levensonderhoud voorziet? Ik wil jullie ook niet tegenspreken over wat ik jullie verbied. Ik wens alleen maar zo goed als ik kan orde op zaken te stellen. Mijn welslagen hangt alleen van Allah af; op Hem stel ik mijn vertrouwen en tot Hem wend ik mij. En, mijn volk, laat de onenigheid met mij jullie er niet toe brengen dat jullie hetzelfde treft dat het volk van Noach of het volk van Hud of het volk van Salih heeft getroffen. En het volk van Lot is niet ver van jullie. Vraag jullie Heer om vergeving en wendt jullie dan berouwvol tot Hem; mijn Heer is barmhartig en liefdevol.” Zij zeiden: “O Shu'ayb, wij begrijpen niet veel van wat jij zegt en wij zien dat jij bij ons zwak bent. Als jouw aanhang er niet was, dan hadden we je gestenigd; jij hebt immers geen macht over ons.” Hij zei: “Mijn volk! Maakt mijn aanhang meer indruk op jullie dan Allah en hebben jullie Hem achtergesteld? Mijn Heer omvat wat jullie doen. En, mijn volk, handelt naar jullie vermogen; ik doe dat ook. En dan zullen jullie wel weten tot wie de bestraffing komt die hem te schande maakt en wie er een leugenaar is. Wacht jullie af, ook ik wacht af, met jullie.” En toen Onze beschikking kwam, hebben Wij Shu'ayb en hen die met hem geloofden gered door barmhartigheid van Ons. Toen greep de schreeuw hen die onrecht deden en 's morgens lagen zij in hun woningen dood op de grond, alsof zij er niet lang woonachtig geweest waren. Weg dan met de Madyan zoals de Thamud weg zijn.”³⁵*

---

³⁵ Surah Hud, verzen 84-95. Zie ook Surat al-'Araf, verzen 85-93 en Surat al-Hijr, verzen 78-79

Zijn volk

Het volk van Shu'ayb [vrede zij met hem] was heel verkeerd bezig. Het waren ongelovigen die een boom, genaamd 'Ayka, aanbaden. Daarom worden ze ook mensen van 'Ayka [Ashab al-'Ayka] genoemd. Daarnaast waren het mensen die veel bedrogen tijdens het handelen, anderen beroofden en bedreigden mensen die naar Shu'ayb [vrede zij met hem] wilden luisteren. Zijn volk leek hierdoor erg veel op het volk van Lot [vrede zij met hem]. Shu'ayb [vrede zij met hem] gaf aan dat de voorgaande volkeren waren vernietigd, omdat ze niet luisterden naar de gezonden profeten. Hij gaf dit aan, zodat zijn volk tot het besef zou komen en zou geloven in de boodschap van Allah. Hij spoorde ze aan om goed en eerlijk te zijn, zodat ze zouden behoren tot de gelovigen. Zij geloofden echter niet en gingen door met hun slecht gedrag.

De bestraffing

Het volk van Shu'ayb [vrede zij met hem] vroeg om een bestraffing van Allah, indien Shu'ayb [vrede zij met hem] daadwerkelijk een profeet was. Allah zegt hierover in de Koran: *"Laat dan stukken uit de hemel op ons neervallen als jij behoort tot hen die gelijk hebben."* Hij zei: *"Mijn Heer weet het best wat jullie doen."* Maar zij betichtten hem van leugens. Toen greep hen de bestraffing van de dag van de stapelwolk. Dat was de bestraffing van een geweldige dag. Daarin is zeker een teken, maar de meesten van hen zijn niet gelovig.³⁶

Het volk van Shu'ayb [vrede zij met hem] kreeg te maken met een hevige warmte. Het werd zo warm dat de huiden van de mensen verbrandden en ze moeite hadden met ademen. Door de hitte waren de waterputten uitgedroogd en het volk had een zeer moeilijke periode. Het volk zag een wolk met schaduw en gingen hiernaartoe rennen. Ze dachten dat ze waren gered, maar de bestraffing moest nog beginnen. Allah gaf de engel Jibreel de opdracht om te schreeuwen, waardoor alles begon te trillen en de mensen vielen neer op de grond uit angst. Ook kregen ze te maken met vlagen van vuur. Zo eindigde het leven van het volk van Shu'ayb [vrede zij met hem].

Shu'ayb [vrede zij met hem] is vervolgens, samen met de overgebleven gelovigen, naar Mekka gegaan. Hij werd heel erg rijk en had vele dieren die hij zelf ging laten grazen. Hij kreeg twee dochters die, na zijn overlijden op circa honderveertig-jarige leeftijd, verder gingen als herder.

---

³⁶ Surat al-Shu'ara, verzen 187-190

Jakob [vrede zij met hem]

Isaak [vrede zij met hem], de zoon van Abraham [vrede zij met hem], trouwde op circa veertigjarige leeftijd met Rifqa/Rebekka. Isaak [vrede zij met hem] had heel lang geen kinderen gekregen en deed daarom een smeekbede en vervolgens kreeg hij een tweeling. Hij kreeg de zonen 'Isu en Jakob [vrede zij met hem]. Jakob [vrede zij met hem] werd als tweede geboren en hield de hiel van zijn broer vast. Zijn naam komt van het woord Qab, dat hiel betekent. Een andere naam van Jakob [vrede zij met hem] is, Israil, dat dienaar van Allah betekent. Jakob [vrede zij met hem] kreeg twaalf zonen, die de twaalf stamvaders van de Israëlieten zouden zijn. Deze stammen worden Bani Isra'ïl, kinderen van Isra'ïl, genoemd. Hij kreeg tien van deze kinderen van 1 vrouw en hij kreeg Jozef en Bunyamin van een andere vrouw.

Isaak [vrede zij met hem] werd wat zwakker op latere leeftijd en op een dag riep hij 'Isu en vroeg hem of hij voor hem eten kon voorbereiden. Als hij dit zou doen, dan zou hij voor hem een smeekbede verrichten. Zijn vrouw Rifqa hoorde dit en droeg Jakob [vrede zij met hem] op om twee geiten voor te bereiden voor zijn vader, zodat de smeekbede voor hem verricht zou worden. Dit deed hij vervolgens en Isaak [vrede zij met hem] deed een smeekbede dat hij [Jakob [vrede zij met hem]] veel kinderen en een grote stam zal krijgen. Nadat Isaak [vrede zij met hem] van het vlees had gegeten, kwam 'Isu met zijn deel voor zijn vader. Isaak [vrede zij met hem] vroeg hem waarom hij hem eten had gebracht, terwijl die al geweest was. Toen kwam 'Isu erachter dat zijn broertje Jakob [vrede zij met hem] hem voor was en werd daarom boos op Jakob [vrede zij met hem]. Hun moeder Rifqa adviseerde Jakob [vrede zij met hem] om naar Harran, hun oorspronkelijke woonplaats, te vertrekken, zodat de situatie niet zou escalern. In Harran hadden ze namelijk nog familieleden, waaronder Labaan, de oom van Rifqa. Onderweg naar Harran stopte hij in Jeruzalem om uit te rusten, waarbij hij in zijn droom zag dat er licht uit de hemel kwam. Ook zag hij engelen die Allah gingen aanbidden. Daarop zwoor hij dat hij daar een heilige plek zou stichten. Vandaar noemen we Jeruzalem [al-Quds] ook Bayt al-Maqdis, huis van heiligheid.

Nadat hij aankwam in Harran en daar zeven jaar verbleef, trouwde hij met één [de oudste van de twee genaamd Raheel] van de twee dochters van Labaan. In die zeven jaar moest hij werken voor Labaan, wiens familie uit herders bestond. Na die zeven jaar mocht hij uiteindelijk trouwen, maar tijdens de huwelijksnacht kwam hij erachter dat zijn schoonvader hem had gehuwd met de oudere zus van Raheel, genaamd Layla. De schoonvader had dit gedaan, omdat het in die tijd gebruikelijk was dat de jongste dochter niet mocht trouwen als de oudste nog ongehuwd was. Jakob [vrede zij met hem] wilde echter niet met haar trouwen en klaagde bij zijn schoonvader, die hem eigenlijk voor de gek had gehouden. Zijn schoonvader zei dat hij wel met zijn jongere dochter mocht trouwen, maar daarvoor moest hij hem nog zeven jaar dienen. Ook dit had hij gedaan, waarna hij trouwde met Raheel.

De kinderen die Jakob [vrede zij met hem] kreeg van zijn eerste vrouw, Layla/Leah, waren Ruben, Simeon, Levi, Juda, Issachar en Zebulon. Van Raheel/Rachel kreeg Jakob [vrede zij met hem] aan het begin geen kinderen, waardoor ze hem liet trouwen met haar dienstmeisje Belha/Bilhah. Van haar kreeg hij Dan en Naftali. Jakob [vrede zij met hem] trouwde hierna ook met het dienstmeisje van Layla, genaamd Zulfa/Zilpa. Van haar kreeg hij Gad en Aser.

Uiteindelijk kreeg hij ook twee kinderen samen met Raheel, genaamd Jozef en Benjamin. Dit waren de twaalf kinderen van Jakob [vrede zij met hem], waarmee hij verbleef in Harran. Na twintig jaar vroeg hij Labaan om toestemming, zodat hij naar zijn vader Isaak [vrede zij met hem], zijn moeder Rifqa en zijn broer 'Isu kon gaan. Hij vond dit goed en gaf hem daarnaast ook alle nieuwgeboren dieren van dat jaar met hem mee. Jakob [vrede zij met hem] smeekte Allah om hulp tegenover zijn broer 'Isu, die wellicht nog boos op hem was. Jakob [vrede zij met hem] gaf de verschillende dieren die hij had gekregen aan verschillende dienstmannen en gaf hun de opdracht om richting 'Isu te gaan. Als 'Isu hun dan zou zien, moesten ze aangeven dat die dieren een cadeau zijn van Jakob [vrede zij met hem]. Dit moest op zo een manier gebeuren, dat hij telkens een nieuwe kudde dieren zou zien en cadeau zou krijgen. Hierop verzachtte het hart van 'Isu en toen Jakob [vrede zij met hem] aankwam en hem om vergeving vroeg, vergaf hij hem. Ze gingen samen naar hun vader Isaak [vrede zij met hem] en leefden daar met al zijn kinderen samen.

Jozef [vrede zij met hem]

Jozef [vrede zij met hem] is de zoon van Jakob [vrede zij met hem], de zoon van Isaak [vrede zij met hem], de zoon van Abraham [vrede zij met hem]. Dit waren allemaal profeten. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] zei daarom: *“De nobele zoon van de nobele, de zoon van een nobele, de zoon van een nobele. Dat was Jozef, de zoon van Jakob, de zoon van Isaak, de zoon van Abraham”*³⁷

Het verhaal van Jozef is te lezen in hoofdstuk 12 van de Koran, genaamd Surah Jozef. Dit is het enige hoofdstuk in de Koran die één verhaal compleet beschrijft en behandelt, in tegenstelling tot de verhalen van de andere profeten die verspreid zijn over de gehele Koran. Het verhaal van Jozef wordt in vers drie van Surah Jozef geschaard onder *“de allermooiste verhalen”*.

Het verhaal van Jozef [vrede zij met hem] begint als hij een droom ziet, waarin elf sterren, samen met de zon en de maan, neerknielen voor hem. Hij vertelde deze droom aan zijn vader, die hem het advies gaf om zijn droom niet door te vertellen aan zijn (half)broers, omdat zij wellicht jaloers konden zijn. Jozef [vrede zij met hem] volgde het advies van zijn vader op, maar Layla, de moeder van zijn halfbroers, hoorde het verhaal ook en vertelde dit door aan haar kinderen. Toen zij dit verhaal hoorden, dachtten ze dat Jozef [vrede zij met hem] hen als slaaf wilde gebruiken en daarom wilde ze hem uit de weg ruimen. Ze wilden hem in eerste instantie doden, maar één van de broers, genaamd Yehudha, gaf aan dat ze hem het beste in een put konden gooien. Hij wilde Jozef [vrede zij met hem] helpen, maar kon niet zeggen dat ze hem niet moesten doden, waardoor hij voorstelde dat ze hem in een put moesten gooien. Hieruit leren we dat we te allen tijde moeten kiezen voor het minst kwade als het goede niet mogelijk is.

De broers van Jozef [vrede zij met hem] gingen naar hun vader, Jakob [vrede zij met hem], en vroegen hem of Jozef mee mocht naar de woestijn, zodat hij kon rennen en spelen. Jakob [vrede zij met hem] was bang dat Jozef [vrede zij met hem] iets zou overkomen, maar gaf toch toestemming, toen ze begonnen aan te dringen. Jakob [vrede zij met hem] had namelijk een droom gezien, waarbij er tien wolven op Jozef [vrede zij met hem] afkwamen, waarvan één Jozef [vrede zij met hem] probeerde te beschermen. Vervolgens zag hij dat de grond openspleet en Jozef [vrede zij met hem] erin kwam en daar verbleef voor drie dagen. Door deze droom droeg Jakob [vrede zij met hem] zijn zonen op om goed op te passen op Jozef [vrede zij met hem].

Ze gaven aan dat ze met veel waren en dat er weinig kon gebeuren.³⁸ Toen ze eenmaal in de woestijn waren, trokken ze zijn hemd uit en gooiden hem in een put genaamd Ahzan. In deze put kreeg Jozef [vrede zij met hem] een openbaring van Allah, waardoor hij niet angstig was, terwijl hij in de put verbleef. Zijn halfbroer Yehudha kwam elke dag om hem eten te geven, maar op een dag trof hij een put zonder zijn broer Jozef [vrede zij met hem]. Hij werd verdrietig en vertelde het aan zijn broers, waarop ze Jozef [vrede zij met hem] gingen zoeken.

---

³⁷ Bukhari

³⁸ Surah Yusuf, vers 14

Ze kwamen erachter dat een persoon genaamd Malik hem had getroffen in de put en hem als slaaf had meegenomen. Toen ze zeiden dat ze hem terugwilden, bood Malik ze een klein beetje geld en kocht hun broer van hen. De broers van Jozef [vrede zij met hem] konden dit natuurlijk niet vertellen aan hun vader Ya'qub, waardoor ze moesten liegen. Ze hadden zijn hemd besmeurd met bloed van een dier en zeiden tegen hun vader dat ze Jozef [vrede zij met hem] uit het zicht hadden verloren en dat een wolf hem had opgegeten.³⁹ Ya'qub [vrede zij met hem] geloofde dit niet, omdat het overhemd geen gaten had, en wist dus dat zijn andere zonen dit hadden veroorzaakt. Hij moest veel huilen om het verlies van zijn zoon, waardoor hij uiteindelijk blind werd.

Toen de karavaan met Jozef [vrede zij met hem] aankwam in Egypte, werd hij voor twintig Dirham verkocht aan Potifar/Qitfir, de rechterhand van de farao. Hierop gaf hij de opdracht aan zijn vrouw, Zulaykha, die tevens het nichtje van de farao was, om goed voor hem te zorgen.⁴⁰ Hij was namelijk van mening dat Jozef [vrede zij met hem] van nut kon zijn en wilde hem anders als zoon nemen. In het paleis groeide hij op en hij kreeg wijsheid, het vermogen om te oordelen tussen goed en kwaad en kennis van Allah.⁴¹ Hiermee kreeg hij als profeet ook het wonder, dat hij dromen kon interpreteren. In het paleis moest hij aan het begin simpele taken verrichten. Hij deed alles echter heel goed, waardoor hij uitblinkte en een soort coördinator in het paleis werd.

Volgens de overleveringen was Jozef [vrede zij met hem] een hele knappe man. Er wordt gezegd dat als schoonheid bestond uit zeven delen, Jozef [vrede zij met hem] zes ervan zou hebben en het overige deel zou worden gebruikt voor de gehele mensheid. Hij was zowel uiterlijk, als innerlijk, heel erg mooi. Zulaykha kon zijn mooiheid niet weerstaan en wilde hem op een dag verleiden. Ze stuurde iedereen weg en deed de deur van de kamer op slot en nodigde Jozef [vrede zij met hem] uit. Jozef [vrede zij met hem] weigerde en zei: *‘Ik zoek mijn toevlucht tot Allah. Hij is mijn Heer⁴². Hij heeft mijn verblijf waardig gemaakt.’* Toen hij richting de deur ging, trok Zulaykha aan zijn hemd, waardoor er een scheur in kwam. Bij de deur troffen ze Potifar aan en Zulaykha gaf de schuld direct aan Jozef [vrede zij met hem]. Jozef [vrede zij met hem] zei dat hij niks had gedaan. Er was een familielid die zei: *‘Indien zijn hemd van voren is gescheurd, dan spreekt zij de waarheid en behoort hij tot de leugenaars. Indien zijn hemd van achteren is gescheurd, dan vertelt zij een leugen en behoort hij tot de betrouwbaren.’⁴³* Dit familielid was volgens een overlevering een nichtje van Zulaykha, die een kind had gekregen. Jozef [vrede zij met hem] vroeg dit pasgeboren kind om te getuigen voor hem, waarna het kind getuigde. Zo kwamen ze erachter dat Zulaykha loog. Potifar vroeg Jozef [vrede zij met hem] om dit voorval te vergeten en zei tegen zijn vrouw dat ze vergeving moest vragen.

---

³⁹ Surah Yusuf, vers 18

⁴⁰ Surah Yusuf, vers 21

⁴¹ Surah Yusuf, vers 22

⁴² Surah Yusuf, vers 23. Volgens de geleerden van exegese kan dit slaan op Allah of de heer des huizes, Potifar.

⁴³ Surah Yusuf, vers 26

Het voorval moest in de doofpot, omdat Potifar en de farao beiden een reputatie hadden, die ze niet wilden schaden. Het verhaal werd echter door een enkele werkers van het paleis gehoord en zij vertelden het door aan de mensen. De vrouwen in de stad zeiden: *“De vrouw van al-‘Aziz [Potifar] heeft haar knecht proberen te verleiden. De liefde [voor Jozef] heeft haar hart diep geraakt. Wij zien haar in duidelijke dwaling.”*⁴⁴

Toen Zulaykha deze roddel hoorde, bedacht ze een plan, waardoor ze haar onschuld wilde aantonen. Ze organiseerde een buffet voor de vrouwen en zorgde ervoor dat iedereen van hen een mes had. De vrouwen waren nieuwsgierig en kwamen allen naar het buffet. Zulaykha droeg Jozef [vrede zij met hem] op om mooie kleren aan te doen, om vervolgens de zaal binnen te treden. Toen de vrouwen de schoonheid van Jozef [vrede zij met hem] zagen, stonden ze verstelt van zijn schoonheid en sneden zij zich daardoor in hun handen. Ze zeiden: *“Verheven is Allah! Dit is geen mens, dit kan niet anders zijn dan een nobele engel.”*⁴⁵

Zulaykha zei: *“Dit is degene over wie jullie mij verwijten gemaakt hebben. Inderdaad, ik probeerde hem te verleiden, maar hij beschermde zijn kuisheid. En indien hij niet doet wat ik hem beveel, zal hij gevangen worden gezet en zal hij behoren tot de vernederden.”*⁴⁶ Hiermee probeerde ze eigenlijk aan te geven dat andere vrouwen ook hetzelfde zouden hebben gedaan, als ze in haar situatie waren.

Jozef [vrede zij met hem] zei: *“Mijn Heer, de gevangenis is voor mij liever dan waar zij mij toe uitnodigen. En indien U hun list niet van mij afwendt, zal ik naar hen verlangen en tot de onwetenden behoren.”*⁴⁷ Zulaykha kon de mooiheid van Jozef [vrede zij met hem] niet weerstaan en vroeg Potifar om Jozef [vrede zij met hem] in de gevangenis te plaatsen. Op deze manier zou het ook lijken alsof Jozef [vrede zij met hem] de schuldige was. In de gevangenis was hij in dezelfde cel met twee dienaren van de koning. Eén van hen maakte eten voor de koning en de ander schonk wijn voor hem in. Ze kregen het voorstel van anderen om de koning te vergiftigen, waarbij degene die het eten bereidde voor de koning, het voorstel accepteerde. Toen de koning erachter kwam, stuurde hij ze beiden naar de gevangenis. In de gevangenis zagen ze beiden een droom en vroegen Jozef [vrede zij met hem] om hun dromen uit te leggen. Eén van hen zei: *“Ik zag mijzelf [in een droom] wijn persen”*. De ander zei: *“Ik zag mijzelf brood dragen op mijn hoofd, en de vogels aten ervan.”*⁴⁸

Jozef [vrede zij met hem] zei: *“O mijn beide medegevangenen, wat één van jullie betreft, hij zal voor zijn heer wijn schenken [dus hij zal vrijgesproken worden]. En wat de ander betreft, hij zal worden gekruisigd, en de vogels zullen eten van zijn hoofd. De zaak waar jullie naar vragen is al beslist.”*⁴⁹

---

⁴⁴ Surah Yusuf, vers 30

⁴⁵ Surah Yusuf, vers 31

⁴⁶ Surah Yusuf, vers 32

⁴⁷ Surah Yusuf, vers 33

⁴⁸ Surah Yusuf, vers 36

⁴⁹ Surah Yusuf, vers 41

Dit kwam ook uit: degene die het eten voorbereidde werd gedood en degene die wijn inschenkte werd vrijgelaten. Jozef [vrede zij met hem] zei tegen degene die werd bevrijd: *“Breng mij onder de aandacht van jouw heer [de koning].”*⁵⁰ De duivel liet hem dit echter vergeten, waardoor Jozef [vrede zij met hem] nog een aantal jaren verbleef in de gevangenis. Hij bleef in de gevangenis, totdat de koning een droom zag. Volgens de overleveringen verbleef Jozef [vrede zij met hem] in totaal twaalf (vijf plus zeven) jaar in de gevangenis. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] zei: *“Moge Allah genadig zijn met Jozef. Zou hij die woorden [breng mij onder de aandacht van jouw heer] niet zeggen, dan zou hij niet langer zijn verbleven in de gevangenis.”*

Jozef [vrede zij met hem] bleef in de gevangenis, totdat de koning een aparte droom zag. Allah zegt hierover in de Koran: *“En de koning zei: “Ik zag zeven vette koeien die door zeven magere werden opgegeten en ook zeven groene aren en andere die droog waren. Raad van voornaamsten! Geef mij uitsluitel over mijn droom als jullie dromen kunnen verklaren.” Zij zeiden: “Dit is een warboel van dromen en wij zijn niet degenen die de interpretaties van [zulke verwarrende] dromen weten.” En hij van de twee die bevrijd was en die zich na een tijd herinnerde zei: “Ik zal jullie de uitleg ervan meedelen, zendt mij dus [naar de gevangenis].” “Jozef, o betrouwbare, geef ons uitsluitel over zeven vette koeien die door zeven magere werden opgegeten en ook zeven groene aren en andere die droog waren. Misschien ga ik dan terug naar de mensen opdat zij het misschien weten.” Hij zei: “Jullie zullen zeven jaren volgens zoals gewoonlijk zaaien en wat jullie dan oogsten laat dat in de aren, op een klein deel na dat jullie opeten. Dan komen daarna zeven moeilijke [jaren], die verteren wat jullie daarvoor hebben bewaard, behalve een kleine hoeveelheid die jullie opslaan. Dan komt er daarna een jaar waarin de mensen regen zullen krijgen en waarin jullie sap zullen persen.”*⁵¹

Jozef [vrede zij met hem] was dus de enige die de droom begreep en kon uitleggen. Hierdoor mocht hij uit de gevangenis en kreeg een belangrijke positie. Allah zegt hierover: *“De koning zei: “Brengt hem bij mij. Ik wil hem tot mijn vertrouweling maken.” En toen hij tot hem sprak, zei hij: “Heden heb jij je positie bij ons gevestigd en geniet jij vertrouwen”. Hij [Jozef] zei: “Stel mij aan over de voorraadschuren van het land. Ik ben een kundig beheerder.” Zo gaven Wij Jozef een machtige positie in het land om zich erin te vestigen waar hij wilde. Wij treffen met Onze barmhartigheid wie Wij willen. Wij laten het loon van hen die goed doen niet verloren gaan.”*⁵²

Jozef [vrede zij met hem] kreeg dus de taak om alles dat in de zeven goede jaren werd geoogst, te bewaren. Volgens de overleveringen overleed Potifar in de tussentijd en kreeg Jozef [vrede zij met hem] zijn positie, en mocht trouwen met Zulaykha. Na zeven jaar hadden de mensen een tekort aan eten en ging naar Jozef [vrede zij met hem] in Egypte om eten te krijgen van hem. Mensen kregen nog meer respect voor Jozef [vrede zij met hem], omdat ze zagen hoe eerlijk hij omging met de verdeling van het eten. Het eten in de omringende streken werd ook steeds minder. Zo trof de voedselnoed ook de broers van Jozef [vrede zij met hem] in Palestina. Ook zij gingen dus naar Egypte om eten te krijgen.

---

⁵⁰ Surah Yusuf, vers 42

⁵¹ Surah Yusuf, verzen 43-49

⁵² Surah Yusuf, verzen 54-56

Allah zegt hierover: *“De broers van Jozef kwamen [eindelijk] en zij traden bij hem binnen. Hij herkende hen, terwijl zij hem niet herkenden. Toen hij hen had voorzien van hun proviand, zei hij: “Breng mij jullie broer [Bunyamin] van jullie vader. Zien jullie niet dat ik het volle maataandeel [aang raan] geef en dat ik de beste van de gastheren ben? Indien jullie mij em niet brengen dat is er geen maat voor jullie verkrijgbaar bij mij, en behoeven jullie niet nader bij mij te komen.”*⁵³

Jozef [vrede zij met hem] gaf aan dat zijn broers zijn broer Bunyamin moesten meenemen en dat ze anders geen eten zouden krijgen. De broers vonden dit lastig, omdat ze wisten dat hun vader Jakob [vrede zij met hem] heel erg veel van hem hield en hem niet kwijt wilde raken net als Jozef [vrede zij met hem]. Uiteindelijk hadden de broers hun vader overgehaald en mochten Bunyamin meenemen naar Egypte. Toen ze aankwamen in Egypte en bij hun broer Jozef [vrede zij met hem] kwamen, nam Jozef [vrede zij met hem] zijn broer Bunyamin apart en zei tegen hem: *“Ik ben jouw broer, wees niet bedroef over wat zij gedaan hebben.”*⁵⁴

Bunyamin mocht echter niks zeggen tegen zijn andere broers. Nadat de broers eten hadden gekregen van Jozef [vrede zij met hem], gingen ze weer terug naar Palestina. Jozef [vrede zij met hem] liet de drinkbeker van de koning in de reiszak van zijn broer Bunyamin zetten en stuurde een tijd nadat zij waren vertrokken, een aantal soldaten richting hen. Allah vertelt dit voorval als volgt: *“Toen hij [Jozef [vrede zij met hem]] hen van proviand had voorzien, stopte hij de drinkbeker [van de koning] in de reiszak van zijn broer. Daarop riep een omroeper uit: “O jullie van de karavaan, jullie zijn zeker dieven.” Zij [de broers] zeiden: “Wat missen jullie?” zij zeiden: “Wij missen de drinkbeker van de koning en voor wie hem brengt is er een kameellast. Daarvoor ben ik verantwoordelijk.” Zij zeiden: “Bij Allah. Inderdaad, jullie weten toch dat wij niet gekomen zijn om in het land verderf te zaaien, en wij zijn geen dieven.” Zij zeiden: “Wat is zijn bestraffing [in jullie wet] als jullie leugenaars zijn?” Zij zeiden: “De bestraffing ervoor is dat hij in wiens reiszak deze wordt gevonden, zelf de bestraffing vormt. Zo bestraffen wij de onrechtplegers.” Zodoende begon hij hun reiszakken te onderzoeken, voor de reiszak van zijn broer, en haalde hij hem [de drinkbeker] uiteindelijk tevoorschijn uit de reiszak van zijn broer [Bunyamin]. Zo beraamden Wij een listig plan voor Jozef. Hij zou zijn broer volgens de wet van de koning niet hebben kunnen vasthouden, behalve indien Allah dat had gewild. Wij verhogen in rangen wie Wij willen en boven iedere bezitter van kennis is er een Alwetende. Zij [de broers] zeiden: “Indien hij hem heeft gestolen, dan heeft een broer van hem vroeger [ook] zo gestolen.” Jozef hield dit voor zichzelf geheim en onthulde dit niet aan hen. [Jozef] zei: “Jullie bevinden je in een benaderde situatie. Allah is Alwetend over wat jullie beweren.”*⁵⁵

Volgens de regelgeving moest Bunyamin terug naar Egypte, omdat hij als een dief werd gezien. De andere broers stelden voor dat één van hen als gevangene meegenomen kon worden, maar dit stond Jozef [vrede zij met hem] niet toe. De broers schaamden hun heel erg tegenover hun vader, maar vertelden dit keer oprecht het verhaal. Jakob [vrede zij met hem] werd heel erg verdrietig en begon te huilen, totdat zijn ogen wit werden van het verdriet. Hij droeg zijn zonen op om weer naar Egypte te gaan en om te onderzoeken waar Jozef [vrede zij met hem] en Bunyamin waren.

Toen ze aankwamen bij Jozef [vrede zij met hem], maakte hij zichzelf bekend en zei tegen hen: *“Er treft jullie geen verwijt op deze dag! Moge Allah jullie vergeven. Hij is de meest Barmhartige der*

---

⁵³ Surah Yusuf, verzen 58-60

⁵⁴ Surah Yusuf, vers 69

⁵⁵ Surah Yusuf, verzen 70-77

erbarmers.”⁵⁶ Jozef [vrede zij met hem] vergaf zijn broers dus. Hij gaf zijn hemd aan zijn broers en zei tegen hen dat ze het hemd op het gezicht van hun vader Jakob [vrede zij met hem] moesten plaatsen. Nog voordat het hemd Jakob [vrede zij met hem] had bereikt. Zei hij: *“Ik bespeur de geur van Jozef [vrede zij met hem]; als jullie mij nu maar niet als zwakzinnig beschouwen.”*⁵⁷

Toen ze aankwamen bij hun vader en Jakob [vrede zij met hem] het hemd van Jozef [vrede zij met hem] over zijn gezicht wierp, kreeg hij zijn gezichtsvermogen terug. De broers vroegen ook vergiffenis aan hun vader en Jakob [vrede zij met hem] verrichte een smeekbede voor hen. Hierna zijn ze met de hele familie naar Egypte gegaan en herenigden zij met Jozef [vrede zij met hem].

Allah zegt hierover in de Koran: *“En hij verhief zijn ouders op de troon. En zij vielen eerbiedig buigend voor hem neer. En hij zei: “O mijn vader, dit is de uitleg van mijn droom van vroeger. Mijn Heer heeft deze waargemaakt en Hij heeft mij goed gedaan toen Hij mij uit de gevangenis heeft laten komen en Hij heeft jullie uit de woestuin laten komen nadat de satan tussen mij en mijn broers tweedracht had gebracht. Mijn Heer is zeker Zachtmoedig voor wie Hij wil; Hij is de Alwetende, de Alwijze.”*⁵⁸

Volgens de overleveringen overleed Jozef [vrede zij met hem] op circa 120-jarige leeftijd.

---

⁵⁶ Surah Yusuf, vers 92

⁵⁷ Surah Yusuf, vers 94

⁵⁸ Surah Yusuf, vers 100

Job [vrede zij met hem]

Job [vrede zij met hem] was volgens de overleveringen getrouwd met Leyya, de dochter van Jakob. Volgens een andere overlevering was hij getrouwd met iemand genaamd Rahma. Job [vrede zij met hem] was een zeer rijke profeet. Hij had slaven, vee, akkers en een grote familie en leefde met hen samen in Hauran, Syrie. Volgens ibn Asakir, een geleerde in geschiedenis, was de moeder van Job [vrede zij met hem], de dochter van Lot [vrede zij met hem]. Hij was een zeer zachtaardige en geduldige profeet. Daarnaast was hij zeer vrijgevig, en nodigde hij, net als de profeet Abraham [vrede zij met hem], armen uit om samen met hen te eten.

Op een gegeven moment verloor Job [vrede zij met hem] al zijn bezittingen en kinderen. Ook werd hij ziek, waardoor hij nauwelijks meer zijn lichaam kon gebruiken. Volgens de overleveringen is hij circa achttien jaar ziek geweest. Hij werd door zijn naasten achtergelaten op een vuilnisbeld, waar hij eenzaam verbleef. Zijn vrouw zei tegen hem dat hij een smeekbede moest verrichten, zodat Allah hem zou genezen. Hij deed dit echter niet en volgens de overlevering gaf de profeet Job [vrede zij met hem] aan dat hij geduldig zou zijn, al zou hij zeventig jaar lang ziek zijn. Hij was daarvoor immers zeventig jaar gezond. Het was dus een zeer geduldige profeet.

Zijn vrouw bracht af en toe eten voor hem mee, dat ze had gekocht door haar vlechten te verkopen. Job [vrede zij met hem] wilde zijn vrouw niet verder laten verkeren in deze toestand en deed toen uiteindelijk de volgende smeekbede: *Mij heeft tegenspoed getroffen, maar U bent de Barmhartigste van de barmhartigen.* Allah zegt over deze smeekbede: *“En aan Job toen hij tot zijn Heer riep: “Mij heeft tegenspoed getroffen, maar U bent de barmhartigste van de barmhartigen.” Wij verhoorden hem toen en Wij hieven de tegenspoed op waarin hij verkeerde. En Wij gaven hem zijn familie terug en nog eens zoveel met hen uit barmhartigheid van Onze kant en als vermaning voor hen die [Ons] dienen.”*⁵⁹

Volgens een andere overlevering deed hij deze smeekbede, omdat de duivel begon in te fluisteren dat hij een leugenaar, en dus geen profeet, was.

Na deze smeekbede kreeg hij de opdracht van Allah om op de grond te stampen. Toen hij dit deed, kwam er water uit de grond, waar hij van kon drinken. Ook moest hij baden hierin, waarna hij helemaal gezond werd. Ook werd hij weer jonger en kreeg via de engel Jibreel, kleren uit de hemel die hij kon dragen. Allah zegt hierover in de Koran: *“En denk aan Onze dienaar Ajjoeb, toen hij tot zijn Heer riep: “De satan heeft mij met tegenspoed en kwelling getroffen.” “Stamp met je voet, dit is water voor een koel bad en een dronk.” En Wij gaven hem zijn familie terug en nog eens zoveel met hen, uit barmhartigheid van Onze kant en als vermaning voor de verstandigen. En “neem een bundel [twijgen] in je hand en sla ermee en breek je eed niet.” Wij merkten dat hij geduldig had volhard, een voortreffelijk dienaar; hij was schuldbezuigd.”*⁶⁰

---

⁵⁹ Surat al-Anbiya', verzen 83-84

⁶⁰ Surah Sad, verzen 41-44

Op een dag kwam zijn vrouw terug, maar zag Job [vrede zij met hem] niet op de plek waar hij normaal gesproken altijd was. Ze schrok heel erg, maar toen kwam Job [vrede zij met hem] tevoorschijn. Ze herkende hem niet, omdat hij gezond en jong was geworden. Ze gaf aan dat ze op zoek was naar een oude, zieke man. De profeet Job [vrede zij met hem] moest lachen, waarna hij aangaf dat hij de profeet Job [vrede zij met hem] was. Volgens de overleveringen werd zijn vrouw ook jong en kregen ze zestien of zesentwintig kinderen.

Hij kreeg na jarenlang geduldig te zijn, zijn gezondheid, familie en rijkdom terug. En dit keer was het zelfs meer dan voorheen. Hij kreeg een zwerm sprinkhanen van goud, twee loodsen uit de hemel, waarvan één vol met goud en de ander vol met graan, tarwe en zilver.

Een belangrijke les uit het verhaal van Job [vrede zij met hem] is dat wij ook geduldig moeten zijn. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] zei: "Geduld is aan het begin van de tegenslag." Wij dienen dus niet eerst boos te worden, te schelden of af te dwalen van het rechte pad, voordat wij geduldig worden. Wij dienen gelijk aan het begin geduldig te zijn.

Volgens de overleveringen overleed de profeet Job [vrede zij met hem] op circa 200-jarige leeftijd.

Dhulkifl en Elisa [vrede zij met hen]

De Profeet Bishr, beter bekend met de naam die hij van Allah heeft gekregen, Dhulkifl, was iemand die vaak als voorgd optrad. Hij was de voorgd bij trouwerijen en sprak recht tussen mensen. Dhulkift betekent: degene die voorgdijschap op zich neemt. Volgens de overleveringen was hij de zoon van profeet Job [vrede zij met hem].

Allah zegt over hem in de Koran: *“En aan Isma’'il, Idries en Dhulkifl. Ieder [van hen] behoorde tot hen die geduldig volharden. En Wij hebben hen in Onze barmhartigheid binnen laten gaan; zij behoorden tot de rechtschapenen.”*⁶¹

Op een dag gaf de profeet Elisa [vrede zij met hem] in een menigte aan dat hij een opvolger wilde. Hierop kwam Dhulkifl naar voren, maar hij was niet overtuigd van hem. Op de tweede dag kwam weer enkel Dhulkifl naar voren, maar weer was hij niet overtuigd. De derde dag was weer Dhulkifl de enige die naar voren stapte. Elisa zei dit keer dat het goed was, maar dat hij wel drie voorwaarden had: elke dag vasten, elke nacht opstaan voor het nachtgebed en niet boos worden. Dhulkifl gaf aan dat hij hieraan voldeed en werd zo zijn opvolger. Volgens de overleveringen kreeg Dhulkifl de rijkdom en macht van Elisa. Ook wordt er gezegd dat hij honderd keer op een dag ging bidden of dat hij zorgde voor een man die honderd keer op een dag bad.

De duivel wilde ervoor zorgen dat Dhulkifl deze voorwaarden niet na zou kunnen komen. Hij kwam op een middag in de gedaante van een mens naar Dhulkifl en begon een verhaal te verzinnen dat zijn familie hem had verstoten en vroeg of Dhulkifl recht kon spreken. De reden dat hij in de middag kwam, was zodat Dhulkifl niet kon slapen in de middag (*Qaylula*). Dat was namelijk de gewoonte van hem, zodat hij in de nacht kon opstaan om het nachtgebed te verrichten. Dit deed de duivel voor twee dagen, waarop Dhulkifl een aantal mensen de opdracht gaf om voor zijn huis de wacht te houden en niemand moesten toestaan om naar binnen te komen. Toen de duivel toch naar binnen wist te komen, wist Dhulkifl dat het de duivel was, en toen hij werd ontmaskerd, ging de duivel weg.

De profeet Dhulkifl is volgens de overleveringen op circa 75-jarige leeftijd overleden.

---

⁶¹ Surat al-Anbiya', verzen 85-86

Jona [vrede zij met hem]

Jona [vrede zij met hem] werd gestuurd naar een plaats in het huidige Irak. Hij verkondigde hier de boodschap van Allah, maar zijn volk wilde maar niet luisteren. Hierop besloot hij -zonder dit te vragen aan Allah- om zijn volk te verlaten. Hij kwam bij de zee en ging met een aantal mensen op de boot, om zo te vertrekken naar een andere plek. Tijdens de reis trof de reizigers een stevige storm en hoge golven. Hierop besloten de mensen dat er één persoon van de boot gegooid moest worden, om zo de anderen te redden. Om te besluiten wie overboord gegooid zou worden in het water werd er geloot. Uit de loting kwam Jona [vrede zij met hem]. Hij moest dus ingelijkt overboord gegooid worden, maar omdat ze wisten wie hij was, besloten ze om het nog een keer te doen. Toen hij de tweede keer weer uit de loting kwam, deden ze het voor de derde keer opnieuw. Toen hij ook bij de derde keer werd geloot, werd hij overboord gegooid. In het water werd hij geslikt door een grote (wal)vis. De Profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] zei hierover dat de vis werd opgedragen om het vlees en de botten van Jona [vrede zij met hem] niet te schaden. Jona [vrede zij met hem] bleef een deel van de dag, of drie dagen, of zeven dagen in de maag van de walvis. Er is hier een meningsverschil over.

Allah zegt hierover in de Koran: *“En aan de eigenaar van de vis [Jona], toen hij kwaad wegging en meende dat Wij geen macht over hem hadden. En hij riep in de duisternis: “Er is geen Allah dan U. U zij geprezen! Ik was een van de onrechtplegers.” Toen verhoorden Wij hem en redden hem uit de nood. Zo redden Wij namelijk de gelovigen.”*⁶²

Deze dua is in het Arabisch als volgt:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

La ilaha illa Anta subhanaka inni kuntu minaz-zalimin

Jona [vrede zij met hem] dacht meteen aan Allah en begon Hem te prijzen. Hierop redde Allah hem uit de maag. Allah zegt hierover in de Koran: *“Ook Jona behoorde tot de gezondenen. Toen hij naar het volbeladen schip wegliep en het lot wierp; maar hij was een van de verliezers. Toen slokte de vis hem op, laakbaar als hij was. En als hij niet tot hen die lofprijzen behoord had, dan was hij in zijn buik gebleven tot de dag waarop men wordt opgewekt. Wij wierpen hem toen, ziek als hij was, op een onbegroeide plaats. En Wij lieten boven hem een pompoenplant groeien. En Wij zonden hem naar honderdduizend [mensen] -- of het waren er nog meer -- die toen geloofden. Hen lieten Wij toen nog een tijd genieten.”*⁶³

En ook: *“Volhard dus geduldig tot aan het oordeel van jouw Heer. En wees niet als hij die in de vis was toen hij vol ingehouden woede tot zijn Heer riep. Als hem geen genade van zijn Heer bereikt had was hij, verafschuwd als hij was, op een onbegroeide plaats uitgeworpen. Maar zijn Heer verhoorde hem en maakte hem tot een van de rechtschapenen.”*⁶⁴

Nadat Jona [vrede zij met hem] werd gered uit de walvis, keerde hij terug naar zijn volk. Zij hadden in de tussentijd geloofd in de boodschap van Jona [vrede zij met hem]. Het volk van

⁶² Surat al-Anbiya, verzen 87-88

⁶³ Surat as-Saffat, verzen 139-148

⁶⁴ Surat al-Qalam, verzen 48-50

Jona [vrede zij met hem] is hierdoor gered van een bestraffing. Allah zegt hierover: *''Waarom is er geen andere stad geweest die tot geloof kwam en die dan nut van haar geloof had dan het volk van Jona? Toen zij tot geloof kwamen hieven Wij de bestraffing van de schande in het tegenwoordige leven van hen op en Wij gaven hun een tijdelijk vruchtgebruik.''*⁶⁵

---

⁶⁵ Surah Yunus, vers 98

Mozes en Aäron [vrede zij met hen]

De familie van Jozef kwam vanuit het Midden-Oosten naar Egypte. Ze leefden hier samen met de kopten. De farao's behoorden tot de kopten en zij hadden het voor het zeggen in Egypte. De mensen van Egypte lieten Bani Isra'ïl, de zonen van Jakob [vrede zij met hem], al het zware werk verrichten en waren eigenlijk tweederangsburgers. De farao's zorgden er ook voor dat de stammen van Bani Isra'ïl onderling ruzie hadden, om ervoor te zorgen dat ze zwak bleven. Mozes behoorde ook tot de Bani Isra'ïl en groeide dus op in Egypte. Musa [vrede zij met hem] is namelijk de zoon van Imran, de zoon van Qa'is, de zoon van Azar, de zoon van Levi, de zoon van Jakob. Vrede zij met hen allen. Mozes was een profeet en boodschapper en behoorde, net als Abraham [vrede zij met hem] ook tot de Ulu al-'Azm. De broer van Mozes [vrede zij met hem], Aäron [vrede zij met hem], leefde ook in zijn tijd en was ook een profeet.

Allah zegt hierover: *“En vermeld in het boek Mozes [vrede zij met hem]. Hij was uitverkoren en hij was een gezant en een profeet. En Wij riepen hem van de rechterkant van de berg en brachten hem dichterbij voor een vertrouwelijk gesprek. En Wij schonken hem uit Onze barmhartigheid zijn broeder Aäron als profeet.”*

Na de gebeurtenis tussen de farao en Sarah (zie verhaal van Abraham [vrede zij met hem]), werd er door Bani Isra'ïl onderling gesproken over een soort wraakactie. De kopten wisten hiervan. Op een dag zag de farao een droom, waarbij een vuurbal vanuit regio Palestina, richting Egypte kwam, en al zijn rijkdom verwoestte. Hij schakelden een aantal wijzen in die zijn droom moesten uitleggen. Ze zeiden dat de interpretatie is dat er een jongen vanuit Bani Isra'ïl geboren zou worden, die de troon van de farao zou overnemen. Hierop werd besloten dat alle nieuwgeboren jongens vermoord moesten worden. Aan het begin werden ook de zwangere vrouwen vermoord. In deze periode werd Mozes [vrede zij met hem] geboren. Hij behoorde tot de jongens die vermoord zouden worden, echter beschermde Allah hem via zijn moeder. Zijn moeder kreeg namelijk de opdracht om Mozes [vrede zij met hem] in een kistje te zetten en deze met een touw te laten drijven in de Nijl, zodat de soldaten hem niet konden vinden als ze het huis doorzochten. Op een dag kwam het touw los en stroomde het kistje weg. Het kistje, met daarin Mozes [vrede zij met hem], kwam aan bij het paleis van de farao. De werkers van het paleis zagen het kistje en brachten anderen ervan op de hoogte. Asiya, de vrouw van de farao, heeft er toen voor gezorgd dat Mozes [vrede zij met hem] naar het paleis werd gebracht en als het ware werd geadopteerd.

Allah zegt hierover: *“Werp hem in de kist en werp hem in de zee, dan zal de zee hem op de kust werpen, zodat een vijand van Mij en een vijand van hem hem zal opnemen.? En Ik heb over jou liefde van Mij uitgestort en jij moest onder Mijn ogen grootgebracht worden.”⁶⁶*

En ook: *“Wij lezen jou naar waarheid mededelingen voor over Mozes [vrede zij met hem] en Farao voor mensen die geloven. Farao had de overhand in het land en maakte de mensen ervan tot groeperingen, waarvan hij een groep onderdrukte doordat hij hun zonen afslachtte en alleen hun vrouwen in leven liet; hij behoorde tot de verderfbrengers. Maar Wij wensten hun die onderdrukt werden in het land een gunst te bewijzen, hen tot voorgangers te maken, hen tot erfgenamen te maken,*

---

⁶⁶ Surah Ta Ha, vers 39

hun macht op de aarde te geven en Farao en Hamaan en hun troepen te tonen waar zij verontrust over waren. En Wij openbaarden aan de moeder van Mozes [vrede zij met hem]: "Zoog hem en wanneer jij bang voor hem bent, werp hem dan in de zee en wees niet bang en niet bedroefd; Wij brengen hem naar jou terug en Wij maken hem tot een van de gezondenen." Toen namen de mensen van Farao hem op, met als gevolg dat hij voor hen een vijand en [reden tot] droefheid zou worden. Farao en Hamaan en hun legers waren immers zondaars. En de vrouw van Farao zei: "Jij en ik zullen vreugde aan hem beleven. Dood hem niet. Misschien dat hij ons tot nut is of dat wij hem als kind aannemen." Maar zij beseften het niet."

Mozes [vrede zij met hem] zou initieel grootgebracht worden in het paleis, maar hij accepteerde de borstvoeding van andere vrouwen niet. De zus van Mozes [vrede zij met hem] zei dat ze iemand kende die goed borstvoeding kon geven. Ze gaven haar toestemming om Mozes [vrede zij met hem] te brengen naar diegene. Hierop bracht ze hem naar zijn moeder. Zo kwam Mozes [vrede zij met hem] dus uiteindelijk terug bij zijn moeder. Asiya bekommerde zich om Mozes [vrede zij met hem] en gaf zijn moeder daarom alles wat ze nodig had.

Allah zegt hierover: "En het hart van Mozes's moeder werd ontroostbaar. Bijna had zij het van hem bekend gemaakt, als Wij haar hart niet versterkt hadden, opdat zij tot de gelovigen behoorde. En zij zei tot zijn zuster: "Ga achter hem aan." Zij hield dus van terzijde een oog op hem zonder dat zij het merkten. Wij hadden namelijk van tevoren minnen voor hem verboden. En zij zei: "Zal ik jullie een familie wijzen die hem voor jullie kan verzorgen en die over hem waakt?" Zo brachten Wij hem naar zijn moeder terug opdat zij vreugde aan hem zou beleven en niet bedroefd zou zijn en opdat zij zou weten dat de toezegging van Allah waar is; maar de meesten van hen weten het niet."

Mozes [vrede zij met hem] groeide op en werd een slim en wijs persoon die goed kon oordelen. Op een nacht liep Mozes [vrede zij met hem] buiten en zag dat twee mannen, een van Banu Isra'il en een kopt, ruzie hadden. Mozes [vrede zij met hem] duwde de kopt, waardoor hij viel, en daarna doodging. Mozes [vrede zij met hem] wilde enkel de ruzie sussen. Zijn intentie was niet om iemand te vermoorden. De mensen hoorden van dit voorval, maar wisten niet wie de moordenaar was. Een andere keer had dezelfde persoon van Banu Isra'il weer ruzie met een kopt. Mozes [vrede zij met hem] wist toen dat de persoon van Banu Isra'il fout zat, maar die man dreigde om het voorval van Mozes [vrede zij met hem] en de kopt door te vertellen. Hierop vluchtte Mozes [vrede zij met hem] naar de regio Madyan.

Allah zegt hierover: "Toen hij volgroeid en welgevormd was gaven Wij hem oordeelskracht en kennis. Zo belonen Wij hen die goed doen. En hij kwam de stad binnen op een tijd dat haar mensen er niet op letten en hij vond er twee mannen die aan het vechten waren; de een was van zijn groepering en de ander van zijn vijand en hij die van zijn groepering was riep hem te hulp tegen hem die van zijn vijand was. Mozes [vrede zij met hem] sloeg hem en bracht hem om. Hij zei: "Dit is werk van de satan; hij is een verklaarde vijand die tot dwaling brengt." Hij zei: "Mijn Heer, ik heb mijzelf onrecht aangedaan. Vergeef mij dus." En Hij vergaf hem; Hij is de Vergevende, de Barmhartige. Hij zei: "Mijn Heer, omdat U mij genade geschonken hebt, zal ik de boosdoeners geen bijstand meer verlenen." 's Morgens begon hij bang te worden en om zich heen te kijken. En daar was hij die hem de vorige dag om hulp had gevraagd die [weer] om hulp schreeuwde. Mozes [vrede zij met hem] zei tot hem: "Jij bent duidelijk misleid." Maar toen hij wilde inslaan op hem die een vijand van hen beiden was zei hij: "O Mozes [vrede zij met

hem], wil jij mij ook doden zoals jij gisteren iemand gedood hebt? Jij wenst alleen maar een geweldenaar in het land te zijn en wenst niet bij hen die herstel brengen te behoren." En er kwam een man uit het verste deel van de stad aanrennen die zei: "O Mozes [vrede zij met hem], de voornaamsten beraden zich over jou om jou te doden. Ga dus weg. Ik ben iemand die jou goede raad geeft." Hij ging er dus bang en om zich heen kijkend weg. Hij zei: "Mijn Heer, red mij van de mensen die onrecht plegen." Toen hij in de richting van Madyan ging zei hij: "Misschien dat mijn Heer mij op de correcte weg zal brengen."

Onderweg naar Madyan kwam Mozes [vrede zij met hem] aan bij een put, waar hij twee vrouwen met hun dieren aan de kant aan het wachten waren totdat degenen bij de put weggingen. Diegenen zetten een zware rots boven op de put, zodat de twee vrouwen geen water konden pakken. Hun dieren moesten het doen van het water dat op de grond was gemorst. Hierop besloot Mozes [vrede zij met hem] hen te helpen door de rots weg te halen. Volgens de overleveringen zei Omar [radi Allahu anhu] dat zo een rots normaalgesproken door tien mannen zou kunnen worden verplaatst. De twee vrouwen gingen naar hun vader, genaamd Shu'ayb [een afstammeling van de profeet Shu'ayb], en vertelden wat hun was overkomen. Hierop nodigde hij hem uit. Zijn dochter stelde aan haar vader voor dat hij Mozes [vrede zij met hem] in dienst moest nemen. Haar vader vond dit goed, en stelde aan Mozes [vrede zij met hem] voor dat hij met één van zijn dochters mocht trouwen als hij acht jaar zou werkem voor hem. Mozes [vrede zij met hem] accepteerde dit.

Allah zegt hierover in de Koran: "En toen hij bij het water van Madyan kwam, vond hij daar een gemeenschap van mensen die [hun vee] te drinken gaven en hij vond naast hen twee vrouwen die [hun vee] terughielden. Hij zei: "Wat is er met jullie beiden?" Zij zeiden: "Wij kunnen [ons vee] pas te drinken geven als de herders weggaan. Onze vader is namelijk een zeer oude man." Toen gaf hij [hun vee] te drinken en ging terug in de schaduw en zei: "Mijn Heer, ik heb behoefte aan het goede dat U tot mij neerzendt." Toen kwam een van hen beiden bedeesd naar hem toe. Zij zei: "Mijn vader nodigt je uit om je ervoor te belonen dat jij ons [vee] te drinken gegeven hebt." Toen hij bij hem kwam en hem het verhaal vertelde zei deze: "Wees niet bang, je bent aan mensen die onrecht plegen ontkomen." Een van de twee vrouwen zei: "Mijn vader, neem hem toch in dienst. Je kunt het best iemand in dienst nemen die sterk en betrouwbaar is." Hij zei: "Ik wil je graag met een van mijn beide dochters hier laten trouwen op voorwaarde dat jij acht jaar bij mij in dienst komt. En als je er tien vol maakt dan is dat je eigen zaak; ik wil het jou niet te moeilijk maken. Als Allah het wil zul je merken dat ik tot de rechtschapenen behoer." Hij zei: "Dat is dan een afspraak tussen mij en jou. Welke van de twee termijnen ik ook volmaak, ik kan er niet op aangesproken worden. En Allah staat garant voor wat wij zeggen."

Volgens de metgezel en uitlegger van de Koran, Ibn Abbas [radi Allahu anhu] leefde Mozes [vrede zij met hem] tien jaar met ze. Na tien jaar wilde hij vertrekken, en hij vroeg, via zijn vrouw, of ze ook een aantal dieren mochten meenemen. Hun vader gaf hen alle lammeren die ze dat jaar hadden gekregen. Mozes ging samen met zijn vrouw, zijn kinderen en het vee vanuit Madyan naar Egypte. Op een gegeven moment zag hij dat een struik aan het branden was, maar de struik bleef groen, terwijl er vuur was. Toen hij bij het vuur aankwam, hoorde Mozes [vrede zij met hem] Allah, en hij had de eer om met Hem te spreken. Hij kreeg hier twee wonderen van Allah: dat zijn staf veranderde in een slang en dat zijn gloeiend wit werd, als hij zijn hand in zijn boezem stak en het er vervolgens eruit haalde. Met deze wonderen moest hij naar de farao en zijn volk gaan, om te bewijzen dat hij weldegelijk een profeet is.

Allah zegt hierover: *“Toen Mozes [vrede zij met hem] de termijn vol gemaakt had en met zijn huisgenoten wegtrok nam hij op de zijkant van de berg een vuur waar en hij zei tot zijn mensen: “Blijft staan, ik heb een vuur waargenomen, misschien zal ik jullie er een bericht van brengen of een toorts van vuur; misschien zullen jullie [erdoor] verwarmd worden.” Toen hij daar kwam werd hem van de rechterkant van de vallei op het door Allah gezegende veld vanuit de boom toegeroepen: “O Mozes [vrede zij met hem], Ik ben het, God, de Heer van de wereldebewoners.” En: “Werp je staf.” Maar toen hij zag dat die zich bewoog als een slang keerde hij hem de rug toe en draaide zich niet meer om. “O Mozes [vrede zij met hem], kom dichterbij en wees niet bang; jij behoort bij hen die in veiligheid zijn. Stop je hand in je boezem dan zal zij wit, maar zonder iets slechts, tevoorschijn komen en trek je van schrik uitgestrekte arm weer naar je toe. Het zijn namelijk twee bewijzen van jouw Heer bestemd voor Farao en zijn raad van voornaamsten. Zij zijn verdorven mensen.”*

En ook: *“Toen Mozes [vrede zij met hem] tot zijn mensen zei: “Ik heb een vuur waargenomen, ik zal jullie er bericht van brengen of ik breng jullie een brandende fakkel; misschien zullen jullie [erdoor] verwarmd worden.” Toen hij daar kwam werd hem toegeroepen: “Gezegend is Hij die in het vuur is en wie er rondom is en Allah zij geprezen, de Heer van de wereldebewoners. O Mozes [vrede zij met hem], Ik ben het, God, de Machtige, de Wijze.” En: “Werp je staf.” Maar toen hij zag dat hij zich bewoog als een slang keerde hij hem de rug toe en draaide zich niet meer om. “O Mozes [vrede zij met hem], wees niet bang. Bij Mij zijn de gezondenen niet bang, behalve hij die onrecht pleegt. Maar als hij het na de slechte daad door iets goeds vervangt, dan ben Ik Vergevend en Barmhartig. En steek je hand in je boezem, dan zal zij wit, maar zonder iets slechts tevoorschijn komen als een van negen tekenen voor Farao en zijn volk. Zij zijn verdorven mensen.”*

Mozes [vrede zij met hem] ging samen met zijn broer Aäron [vrede zij met hem] naar de farao. Ze kregen, ondanks de slechtheid van de farao jegens hen, de opdracht van Allah om zachtmoedig te spreken met hem. Allah zegt hierover: *“En spreekt zachtmoedig tot hem; misschien laat hij zich vermanen of vreest hij.”*

Toen ze aankwamen bij de farao gaven ze aan dat ze profeten van Allah waren. De farao geloofde ze niet. Mozes [vrede zij met hem] wierp hierop zijn staf op de grond, waardoor het in een slang veranderde. De farao zei dat hij Banu Isra'il vrij zou laten, als Mozes [vrede zij met hem] de slang weg zou halen. Dit deed Mozes [vrede zij met hem]. Daarna liet hij ook zijn andere wonder zien, waarbij hij zijn hand in zijn boezem deed, waarna het gloeiend wit eruitkwam.

Allah zegt hierover: *“Hij zei: “Mijn Heer, ik heb iemand van hen gedood en ben dus bang dat zij mij doden. En mijn broer Aäron is welsprekender dan ik; zend hem als hulp met mij mee om wat ik zeg te bevestigen, want ik ben bang dat zij mij van leugens zullen betichten.” Hij zei: “Wij zullen jou door jouw broer kracht verlenen en Wij zullen jullie beiden machtiging geven. Zij zullen jullie dus niet te na kunnen komen. Met Onze tekenen zullen jullie beiden en zij die jullie volgen de overwinnaars zijn.” Toen Mozes [vrede zij met hem] met Onze duidelijke tekenen tot hen kwam zeiden zij: “Dit is slechts toverij die verzonnen is. Zoiets hebben wij niet gehoord bij onze vaders die er eertijds waren.” Maar Mozes [vrede zij met hem] zei: “Mijn Heer weet het best wie er met de leidraad van Zijn kant komt en voor wie de uiteindelijke woning zal zijn. Het zal de onrechtplegers niet welgaan.”*

De farao voelde zich god op aarde. Allah zegt hierover: "En farao liet onder zijn volk omroepen: "Mijn volk, heb ik niet de heerschappij over Egypte en deze rivieren die beneden mij stromen? Hebben jullie dan geen inzicht? Is het niet zo dat ik beter ben dan deze hier die verachtelijk is en die zich nauwelijks kan uitdrukken?"

Hij daagde Mozes [vrede zij met hem] uit om tegenover zijn tovenaars te staan, om zo zijn profetschap te kunnen bewijzen. Mozes [vrede zij met hem] accepteerde deze uitdaging, maar wilde dat het plaats zou vinden op een bepaalde feestdag, zodat alle mensen het zouden zien. Volgens de overleveringen waren er minimaal veertig tovenaars uitgenodigd. De tovenaars werden beloningen beloofd. Op die dag ging Mozes [vrede zij met hem] eerst een gesprek aan met de tovenaars. Hij gaf ze aan dat ze niet ver zullen komen met tovenarij, maar dat ze moesten geloven in God. De tovenaars wilden niet geloven en ze begonnen met hun truckjes. Ze gooiden hun touwen met kwik op de grond, waardoor het leek alsof het slangen waren. Hierop werd Mozes [vrede zij met hem] opgedragen om zijn staf op de grond te gooien. Dit deed hij, waarop zijn staf veranderde in een slang die alles wat zij hadden gehooïd, had vernietigd. De tovenaars gaven zich hierna meteen over en geloofden in Mozes [vrede zij met hem]. De farao gaf aan dat Mozes [vrede zij met hem] een goede tovenaar was. De farao was zo erg onder de indruk dat hij Banu Isra'il vrij wilde laten, maar bedacht zich later. De farao wilde de tovenaars die geloofden in Mozes [vrede zij met hem] zelfs vermoorden, maar de tovenaars waren niet bang, omdat ze het hiernamaals (volgens sommige geleerden letterlijk) voor ogen hadden. Omdat de farao van gedachte veranderde, kreeg zijn volk te maken met een aantal bestraffingen. Zo kregen ze eerst te maken met een overstroming. Toen dit te veel werd, vroegen ze aan Mozes [vrede zij met hem] om te bidden dat het zou stoppen, en dat Banu Isra'il vrij zou worden gelaten als dit zou lukken. Hij gaf hier gehoor aan en Allah gaf gehoor aan zijn smeekbede, waardoor de regen stopte en de oogst vol zegeningen was. Het volk van de farao hield zich echter niet aan de afspraak, omdat ze zeiden dat het niet dankzij Mozes [vrede zij met hem] was. Hierna kregen ze te maken met heel veel sprinkhanen die hun eten opat, luizen, kikkers en water dat veranderde in bloed. Na elke bestraffing gaven ze aan dat ze zouden geloven als het zou stoppen, maar nadat de bestraffing stopte, hielden ze zich niet aan hun afspraak.

Allah zegt hierover: "Mozes [vrede zij met hem] zei tot zijn volk: "Vraagt Allah om hulp en weest geduldig. De aarde behoort Allah toe; Hij laat haar beërven door wie van Zijn dienaren Hij wil en het [goede] uiteinde komt de godvrezenden toe." Zij zeiden: "Ons is leed aangedaan voordat jij tot ons kwam en nadat jij tot ons gekomen bent." Hij zei: "Misschien dat jullie Heer jullie vijanden vernietigt en dat Hij jullie dan hun opvolgers op de aarde laat zijn. Dan zal Hij kijken hoe jullie het doen." En Wij grepen de mensen van Farao met hongerjaren en tekort aan vruchten, opdat zij zich misschien zouden laten vermanen. Wanneer dan iets goeds tot hen kwam zeiden zij: "Dit komt ons toe." Maar als hen iets slechts trof, zagen zij een slecht voorteken in Mozes [vrede zij met hem] en hen die met hem waren. Toch was hun slechte voorteken alleen maar bij God, maar de meesten van hen weten het niet. En zij zeiden: "Wat jij ons ook voor teken brengt om ons ermee te betoveren, wij zullen jou toch niet geloven." En Wij zonden over hen de overstroming, de sprinkhanen, de vlooien, de kikkers en het bloed als duidelijk te onderscheiden tekenen. Maar zij bleven hoogmoedige en misdadige mensen. En

toen de plaag hen overviel zeiden zij: "O Mozes [vrede zij met hem], bid voor ons tot jouw Heer op grond van wat Hij jou opgedragen heeft. Als jij de plaag voor ons opheft dan zullen wij aan jou geloof hechten en de Israëlieten met jou mee wegzenden." Maar toen Wij de plaag voor hen ophieven tot aan een termijn die zij moesten bereiken, toen braken zij meteen hun woord."

Het volk van Mozes [vrede zij met hem] werd al onderdrukt, en nu wilde de farao ze weer uitmoorden. Hierop besloten ze om te vluchten. Tijdens hun vlucht kwamen ze uit bij de Rode Zee, terwijl de soldaten van de farao achter hun aankwamen. Mozes [vrede zij met hem] had totaal niet de behoefte om zich om te draaien om te kijken hoe dichtbij de soldaten waren genaderd. De reden hiervoor was dat hij volledig vertrouwde op Allah. Hij kreeg de opdracht van Allah om met zijn staf de zee aan te raken, waarop de zee op twaalf plekken openging. Banu Isra'il stak tussen het water over naar de overkant, terwijl de zee steeds nauwer werd. Nadat iedereen van Banu Isra'il veilig aan de overkant was, en het leger van de farao en de farao zelf in de zee waren, werd het water niet meer tegengehouden. Het leger en de farao verdronken allemaal. De farao getuigde net voor dat hij doodging, dat er een God is, maar zijn (valse) getuigenis werd niet geaccepteerd.

Nadat het volk van Mozes [vrede zij met hem] veilig was aangekomen aan de overkant, zei Mozes [vrede zij met hem] tegen zijn volk dat ze op hem moesten wachten. Hij ging namelijk voor veertig dagen naar de Sinaïberg om te spreken met Allah. In de tijd dat Mozes [vrede zij met hem] afwezig was, werden veel mensen van het volk ongelovig. Ze vroegen Aäron [vrede zij met hem] om een afgodsbeeld te maken, maar hij ging hier niet in mee en zei tegen ze dat ze fout bezig waren. Desondanks hebben ze niet geluisterd en hebben goud gesmolten om daarmee een kalf te maken die ze konden aanbidden. Een Samiriet kwam met dit idee. Toen Mozes [vrede zij met hem] terugkwam en de staat van zijn volk zag, werd hij heel boos. Aäron [vrede zij met hem] gaf aan dat hij van alles had geprobeerd, maar dat ze niet luisterden.

Allah zegt hierover: *"O Israëlieten, Wij hebben jullie van jullie vijand gered en Wij spraken met jullie aan de rechterkant van de berg af en Wij zonden het manna en de kwartels tot jullie neer. Eet van de goede dingen waarmee Wij in jullie levensonderhoud voorzien, maar overdrijft daarbij niet zodat Mijn toorn over jullie losbarst; over wie Mijn toorn losbarst, die komt ten val. Maar Ik ben een vergever voor wie berouw toont, gelooft en deugdelijk handelt en zich dan op het goede pad laat brengen. "En wat brengt jou zo haastig bij je volk vandaan, Moesa?" Hij zei: "Zij zijn het die achter mij aan zijn en ik heb mij naar U gehaast, mijn Heer, opdat U tevreden zou zijn." Hij zei: "Wij hebben jouw volk in verzoeking gebracht nadat jij weggegaan was en de Samiriet heeft hen tot dwaling gebracht." Toen keerde Moesa toornig en vol spijt tot zijn volk terug. Hij zei: "Mijn volk! Heeft jullie Heer jullie niet een goede toezegging gedaan? Duurde de tijd jullie te lang of wensten jullie dat er toorn van jullie Heer over jullie los zou barsten, zodat jullie de afspraak met mij niet nakwamen?" Zij zeiden: "Wij zijn niet uit eigen beweging de afspraak met jou niet nagekomen, maar wij werden overladen met hele ladingen sieraden van de mensen. Die hebben wij toen [in het vuur] gegooid en de Samiriet deed dat ook. Hij bracht toen voor hen een kalf tevoorschijn, als een lichaam met geloei. En zij zeiden: "Dit is jullie god en de god van Moesa, maar hij was het vergeten." Zien zij dan niet dat het niets tot hen terugzegt en dat het voor hen niets schadelijks en niets nuttigs kan uitrichten? En Haroen had al van tevoren tot hen gezegd: "O mijn*

volk! Jullie worden daarmee in verzoeking gebracht. Jullie Heer is toch de Erbarmer! Volgt mij dus en gehoorzaamt mijn bevel." Zij zeiden: "Wij zullen niet ophouden de eer te bewijzen zolang Moesa niet tot ons terugkomt." Hij zei: "O Haroen, wat weerhield jou toen jij zag dat zij dwaalden, dat jij mij niet gevolgd bent? Was jij ongehoorzaam aan mijn bevel?" Hij zei: "Zoon van mijn moeder, grijp mij niet bij mijn baard en bij mijn hoofd. Ik vreesde dat jij zou zeggen: 'Jij hebt de Israëlieten opgesplitst en je niet gehouden aan wat ik zei.'" Hij zei: "En hoe is het met jou, o Samiriet?" Hij zei: "Ik had inzicht in iets waarin zij dat niet hadden en ik nam een handvol van het spoor van de gezant en heb het [over het kalf] geworpen. Dat had ik mijzelf zo wijsgemaakt." Hij zei: "Ga weg, jouw lot in het leven zal zijn dat je moet zeggen: "Niet aanraken!" En voor jou is er een afspraak waaraan jij je niet kunt onttrekken. En kijk dan naar jouw god, die jij eer bleef bewijzen. Wij zullen hem zeker verbranden en dan in de zee verstrooien."'⁶⁷

Na de gebeurtenis met het gouden kalf gingen zeventig personen samen met Mozes [vrede zij met hem] naar de Sinaïberg om vergeving te vragen. Daar daalde een soort wolk op hen, waardoor ze doodgingen. Ze bleven ongeveer zeven dagen dood en werden daarna een voor een opgewekt. Ze zagen dus van elkaar dat ze werden opgewekt. Hierna vroegen ze vergiffenis aan Allah en keerden terug naar hun volk. Ze kregen de opdracht van Allah om een stad binnen te gaan, maar dit durfden ze niet omdat het een stad was met met een machtig volk. Ze vroegen aan Mozes [vrede zij met hem] of het niet mogelijk was dat hij de stad kon veroveren, waarna ze vervolgens veilig de stad konden betreden. Omdat ze hoogmoedig waren en niet luisterden naar de opdracht van Allah kregen ze als straf dat ze veertig jaar in de woestuin moesten leven, en niet naar een stond konden gaan.

Verhaal uit Surat al-Baqara

Het volk van Mozes [vrede zij met hem] kreeg op een dag de opdracht om een koe te offeren. Het volk kon een willekeurige koe offeren, en zouden daarmee hun taak voldoen. Ze wilden hun taak echter niet uitvoeren, waardoor ze veel vragen gingen stellen. Ze vroegen hoe oud de koe moest zijn, welke kleur het moest hebben en of het nog andere voorwaarden had. Elke keer als ze iets vroegen, kregen ze antwoord van Allah, waardoor de opdracht steeds moeilijker werd om uit te voeren. Uiteindelijk hebben ze de koe specifieke koe gevonden die nog aan alle eisen voldeed, en hebben deze vervolgens geofferd. Met het vlees van de geofferde koe werd er geslagen op het lijk van een man die was vermoord. Hierop werd de man wakker en stelde Mozes [vrede zij met hem] hem de vraag wie hem had vermoord. Hij gaf aan wie de moordenaar was en ging daarna zelf weer dood.

Verhaal uit Surat al-Kahf

In Surat al-Kahf lezen we hoe Mozes [vrede zij met hem] in aanraking komt met een wijze persoon, die door sommigen Khidr wordt genoemd. Volgens sommige geleerden was Khidr een profeet. Mozes [vrede zij met hem] wilde samen met Khidr reizen om van zijn wijsheid te leren. Khidr zei dat dit kon op een voorwaarde: hij moest geduldig zijn en niks vragen. Als hij

---

⁶⁷ Surah Ta Ha, verzen 80-97

zich hier niet aan zou houden, zouden ze hun paden scheiden. Dit accepteerde Mozes [vrede zij met hem]. Tijdens hun reis kwamen ze aan op een boot. Khidr maakte een gat in de boot, waardoor de boot niet verder kon varen. Mozes [vrede zij met hem] kon zich niet inhouden en vroeg waarom hij dit deed. Khidr herinnerde hem aan hun afspraak en Mozes [vrede zij met hem] gaf aan dat hij geen vragen meer zou stellen. Daarna kwamen ze aan in een dorp. Khidr maakte hier een klein jongen, die niks verkeerd had gedaan, dood. Mozes [vrede zij met hem] kon zich weer niet inhouden en vroeg waarom hij dit deed. Khidr herinnerde hem aan hun afspraak en Mozes [vrede zij met hem] gaf aan dat hij geen vragen meer zou stellen. Hierna kwamen ze bij een plek en vroegen de mensen daar of ze een plek hadden waar ze konden overnachten. De mensen wilden hun twee niet hebben. Op hun terugweg bouwde Khidr een muur die ingestort was. Mozes [vrede zij met hem] kon zich weer niet inhouden en stelde weer de vraag waarom Khidr dit had gedaan. Hierop gaf Khidr aan dat ze nu echt van elkaar moesten scheiden. Hij wilde Mozes nog wel vertellen waarom hij alles had gedaan. Hij gaf aan dat hij kennis had gekregen van Allah en dat hij dingen niet zomaar deed. De boot had hij beschadigd, omdat er verderop piraten waren die reizigers kwaad deden en hun spullen afpakten. De zoon die werd gedood, zou later heel slecht worden en zijn goede ouders ongehoorzamen. Doordat hij als een kind sterfde, zal hij naar het paradijs gaan, en werden zijn ouders beschermd tegen een ongehoorzaam kind. En als laatst gaf Khidr aan dat hij de muur weer bouwde, omdat er bezittingen van weeskinderen waren onder de kapotte muren. Op deze manier konden zij hun bezittingen terugpakken, voordat anderen het onterecht zouden afnemen.

Elia [vrede zij met hem]

De profeet Elia [vrede zij met hem] leefde in de regio van huidig Syrië, in een plaats genaamd Ba'labak. Ook hij werd in een maatschappij geboren waarin afgoderij wijdverspreid was. Elia stamt af van Aäron, de broer van Mozes. Hij is dus ook een afstammeling van Abraham [vrede zij met hem]. Hij heeft zijn volk uitgenodigd tot de Islam. Allah zegt over hem: *Ook Elia behoorde tot de gezondenen. Toen hij tot zijn volk zei: "Zullen jullie niet godvrezend worden? Roepen jullie Ba'l aan en verlaten jullie de beste van de scheppers, God, jullie Heer en de Heer van jullie vaders die er eertijds waren?" Maar zij betichtten hem van leugens en dus worden zij zeker voorgeleid. Maar [dat geldt] niet voor de toegewijde dienaren van God. En Wij lieten voor hem een goede naam bij het nageslacht na. Vrede zij met Elia! Zo belonen Wij hen die goed doen. Hij behoort tot Onze gelovige dienaren.*⁶⁸

In het vers staat Ba'l. Dat was het beeld dat door de afgodendienaren werd aanbeden. Volgens andere geleerden is Ba'l de naam van een vrouw die destijds als god werd gezien. In de tijd van Elia leefde er ook een andere profeet genaamd Shemweel. Hij was destijds de leider van Banu Israil. In de oorlog tegen Jalot, koos hij Talot als commandant. Mensen waren het hier initieel niet mee eens, omdat Talot een looier was. Toen zei onderweg waren, gaf Talot aan dat mensen niet van een bepaalde rivier mochten drinken. Dit was namelijk een test van Allah. Slechts vierduizend mensen van de tachtig duizend gehoorzaamden hem, en dronken geen water. Derest gaf aan dat ze geen kracht hadden om te vechten tegen Jalot.

Allah zegt hierover: *"Toen zei hun profeet tot hen: "Allah heeft Talot als koning tot jullie gezonden." Maar zij zeiden: "Hoe zou hij het koningschap over ons kunnen uitoefenen, terwijl wij meer recht op het koningschap hebben dan hij en hem ook geen overloed van bezit gegeven is?" Hij zei: "Allah heeft hem boven jullie uitverkoren en Hij heeft hem zijn kennis en zijn lichaam in ruime mate vergroot. En Allah geeft Zijn koningschap aan wie Hij wil. Allah is alomvattend en wetend." Hun profeet zei tot hen: "Het teken van zijn koningschap is dat de houten doos [Tabut] tot jullie komt waarin een goddelijke rust van jullie Heer is en een overblijfsel van wat de mensen van Musa en de mensen van Aäron hebben nagelaten, en die de engelen dragen. Daarin is een teken voor jullie, als jullie gelovig zijn." Toen dan Talot met zijn troepen uittrok, zei hij: "Allah zal jullie op de proef stellen met een rivier. Wie eruit drinkt, hoort niet bij mij en wie het niet proeft, die hoort bij mij, behalve als iemand een handvol opschept." Toen dronken zij eruit op enkelen na. Toen hij daarop met hen die samen met hem gelovig waren de rivier overstak zeiden zij: "Vandaag hebben wij tegen Jalot en zijn troepen geen kracht." Zij die meenden dat zij Allah zouden ontmoeten zeiden: "Vaak heeft een kleine troepenmacht met Gods toestemming een grote troepenmacht overwonnen! Allah is met hen die geduldig volharden." En toen zij optrokken tegen Jalot en zijn troepen zeiden zij: "Onze Heer, verleen ons volharding, maak onze voeten stevig en help ons tegen de ongelovige mensen." Toen versloegen zij hen met Gods toestemming en David doodde Jalot en Allah gaf hem het koningschap en de wijsheid en Hij onderwees hem [veel] van wat Hij wilde."⁶⁹ In dit vers komt ook David [vrede zij met hem] naar voren. Hij was namelijk degene in het leger die de leider van de vijand, Jalot, vermoordde met een katapult.*

⁶⁸ Surah as-Saffat, verzen 123-132

⁶⁹ Surat al-Baqara, verzen 247-251

David [vrede zij met hem]

David is de zoon van Isha, de zoon van Uwayd, de zoon van Abir, de zoon van Salmoon, de zoon van Nahshoon, de zoon van Uwaynadib, de zoon van Iram, de zoon van Hasroon, de zoon van Furas, de zoon van Yahuza, de zoon van Jakob, de zoon van Isaak, de zoon van Abraham. Vrede zij met hen allen. Hij leefde in het gebied van huidig Palestina en was een herder. Verder wordt er overgeleverd dat hij een hele mooie stem had en op zeventig verschillende tonen kon zingen. Hij heeft de psalmen gekregen van Allah. David [vrede zij met hem] kwam uit een gezin met negen broers.

Toen Shamweel en Talot besloten om te vechten, heeft de vader van David [vrede zij met hem] zijn tien zonen meegebracht om in oorlog mee te doen. Er was een harnas van Mozes [vrede zij met hem] in de houten doos. Alle tien zonen wilden dit harnas dragen, maar het harnas paste enkel David [vrede zij met hem]. Hij droeg dit harnas tijdens de oorlog tegen Jalot. David [vrede zij met hem] was toen rond de vijftien jaar jong. Hij heeft tijdens de oorlog Jalot gedood met een katapult. Hierna bleef hij dichtbij Shamweel en werd later ook de leider van de Banu Israil.

Allah zegt het volgende over David [vrede zij met hem] in de Koran: "En Wij gaven van Onze kant aan David een gunst: "O bergen, zingt berouwwol met hem lof en o vogels, jullie ook." En Wij maakten voor hem het ijzer buigzaam. "Maak maliënkolder en meet de schalmen af en handel deugdelijk; Ik zue alles wat jullie doen."⁷⁰

En ook: *"En Wij maakten dat Salomo het begreep en aan eenieder [van hen] gaven Wij oordeelskracht en kennis. En Wij maakten de bergen samen met David dienstbaar, zodat zij Ons prijzen en evenzo de vogels. Wij hebben dat gedaan! En Wij hebben hem geleerd maliënhemden voor jullie te maken, opdat die jullie tegen jullie gewelddadigheid beschermen. Zijn jullie dan dankbaar?"*⁷¹

En ook: *"Verdraag wat zij zeggen geduldig en denk aan Onze dienaar David, de solide; hij was schuldbewust. Wij maakten de bergen samen met hem dienstbaar, zodat zij Ons in de avond en bij zonsopgang prijzen, en ook de verzamelde vogels; alles wendde zich schuldbewust tot Hem. En Wij versterkten zijn heerschappij en gaven hem wijsheid en onderscheidingsvermogen"*⁷²

David [vrede zij met hem] had als wonder dat hij spullen van ijzer kon maken, zonder vuur en gereedschap te gebruiken. Volgens de overleveringen maakte hij per dag één maliënkolder en verkocht deze voor zesduizend dinar op de markt. Daarnaast had hij een hele mooie stem gekregen, waardoor de vogels zich boven hem verzamelden. David [vrede zij met hem] had als gewoonte om, om de dag te vasten en om de nacht, het nachtgebed te verrichten.

---

⁷⁰ Surat as-Saba, verzen 10-11

⁷¹ Surat al-Anbiya, verzen 78-90

⁷² Surah Sad, verzen 17-20

Hij heeft daarnaast wijsheid van Allah gekregen, omdat hij vaak recht moest spreken als leider. Het volk Banu Israil luisterden naar hem, omdat hij, net als Mozes [vrede zij met hem], veel aanzien had. Op een dag kwamen twee mensen naar hem toe, waarbij één zijn beklag deed over de ander. Hij zei dat zijn koe was gestolen, maar de andere ontkende dit. David [vrede zij met hem] gaf zijn oordeel niet direct, maar wilde een nacht wachten. In zijn droom kreeg hij een openbaring, waaruit bleek dat degene die beschuldigd werd, vermoord moest worden. De man zwerde dat hij de koe niet had gestolen, maar David [vrede zij met hem] luisterde alsnog naar de opdracht van Allah. Toen David [vrede zij met hem] zei dat hij hem vroeg wat hij had gedaan, gaf de man aan dat hij geen koe had gestolen, maar dat hij de vader van degene die hem aangeklaagd had, had vermoord. Dat was de reden dat hij alsnog de doodstraf kreeg.

David [vrede zij met hem] had honderd vrouwen en er wordt overgeleverd dat hij heel jaloers was. Als hij zijn huis verliet, zorgde hij ervoor dat al zijn vrouwen binnen moesten blijven. Geen enkele man mocht het huis binnentreden. Toen hij op een dag terugkwam en toch een man binnen zag, gaf hij hem de opdracht om weg te gaan. De persoon gaf aan dat hij alleen één opdrachtgever had en dat niks hem kon tegenhouden. David [vrede zij met hem] wist toen dat hij te maken had met de engel des doods. Zijn ziel werd toen, op honderdjarige leeftijd, ontnomen. De begrafenisstoet van David [vrede zij met hem] was groots. Er waren alleen al circa 40.000 rabijnen. Het was een warme dag tijdens de begrafenisstoet, waardoor de mensen hulp vroegen aan de zoon van David [vrede zij met hem], genaamd Salomo [vrede zij met hem]. Salomo [vrede zij met hem] gaf de opdracht aan de vogels om te zweven en aan de wind om te waaien, zodat het koeler werd.

Salomo [vrede zij met hem]

De profeet Salomo [vrede zij met hem] is de zoon van de profeet David [vrede zij met hem]. Allah zegt over hen: *“En Wij hebben aan David en Salomo kennis gegeven en zij zeiden: “Lof zij Allah die ons boven velen van Zijn gelovige dienaren heeft verkozen.” En Salomo werd Davids erfgenaam en hij zei: “O mensen, aan ons is de spraak van de vogels onderwezen en aan ons is van alles gegeven; dit is een duidelijke goedgunstigheid.” En voor Salomo werden zijn troepen verzameld - Jinn, mensen en vogels - en zij werden in het gelid gezet.”*⁷³

Salomo [vrede zij met hem] heeft als wonder gekregen dat hij kon communiceren met dieren, en dat hij de wind kon sturen. Allah zegt hierover: *“Toen zij dan in de vallei van de mieren kwamen zei een mier: “O mieren, ga jullie woningen binnen, zodat Salomo en zijn troepen jullie niet zonder het te merken vertrappen.” Toen glimlachte hij [Salomo], omdat hij om haar [de mier] woorden moest lachen en zei: “Mijn Heer, spoor mij aan dat ik voor Uw genade die U mij en mijn ouders geschonken hebt, dank betuig en dat ik iets deugdelijks doe dat U bevalt en laat mij met Uw rechtschapen dienaren in Uw barmhartigheid binnengaan.”*⁷⁴

Salomo [vrede zij met hem] vermisste op een dag zijn hop en vroeg zich af waar hij was. Zijn hop kwam terug met een verhaal dat de koningin van Saba, genaamd Belqis, en haar volk deden aan afgoderij. Hierop stuurde Salomo [vrede zij met hem] een brief, waarin hij ze uitnodigde naar de Islam. De raadsmanen van Belqis gaven aan dat ze klaar waren voor de strijd, maar Belqis wilde dit anders aanpakken, en stuurde cadeau's naar Salomo [vrede zij met hem]. Hij was hier echter niet van gediend.

Allah zegt hierover in de Koran: *“En hij keek of er bij de vogels een miste en zei: “Hoe komt het dat ik de hop [een vogelsoort] niet zie? Of is die bij de afwezig? Ik zal hem streng bestraffen of ik zal hem slachten of hij moet mij een duidelijke machtiging brengen.” Hij bleef toen niet lang meer weg en zei: “Ik omvat [met mijn kennis] wat jij niet omvat en ik ben uit Saba (huidig Jemen) naar jou gekomen met een vaststaand bericht. Ik heb gemerkt dat een vrouw [Belqis] over hen heerst aan wie van alles is gegeven en die een geweldige troon heeft. Ik heb gemerkt dat zij en haar volk zich eerbiedig voor de zon neerbuigen in plaats van voor God, dat de satan hun daden voor hen mooi heeft laten lijken en hun de weg versperd heeft; zij volgen dus het goede pad niet, zodat zij zich niet eerbiedig voor Allah neerbuigen die het verborgene in de hemelen en de aarde tevoorschijn brengt en die weet wat jullie in het verborgen, en wat jullie openlijk doen. Allah, er is geen god dan hij, de Heer van de geweldige troon.” Hij zei: “We zullen zien of jij gelijk hebt of dat jij tot de leugenaars behoort. Breng deze brief van mij weg en overhandig hem aan hen. Wend je dan van hen af en kijk wat zij terugzeggen.” Zij zei: “Raad van voornaamsten! Aan mij is een voortreffelijke brief overhandigd. Hij is van Salomo en hij luidt: In de naam van God, de erbarmen, de barmhartige. Weest niet hovaardig tegenover mij en komt tot mij als [mensen] die zich [aan God] hebben overgegeven.” Zij zei: “Raad van voornaamsten! Geef mij uitsluitsel over wat ik zal beschikken; ik tref geen beschikking zonder dat jullie er getuige van zijn.” Zij*

---

⁷³ Surat an-Naml, verzen 15-17

⁷⁴ Surat an-Naml, verzen 18-19

zeiden: "Wij bezitten een strijdmacht en kunnen hevig geweld uitoefenen, maar de beschikking is aan jou. Kijk maar wat je wilt bevelen." Zij zei: "Wanneer koningen een stad binnentrekken brengen zij haar tot verderf en maken de machtigen onder haar mensen tot onderworpingen. Zo doen zij. Ik zal naar hen een geschenk zenden en kijken waarmee de gezondenen terugkeren." Toen hij dan bij Salomo kwam zei deze: "Willen jullie mij met bezit overladen? Wat Allah mij gegeven heeft, is beter dan wat jullie mij geven. Jullie echter verheugen je over jullie geschenk. Keer naar hen terug, want wij komen zeker tot hen met legers waartegen zij niet over de macht beschikken [om deze te weerstaan]. En wij verdrijven hen daaruit [uit de stad], onteerd, terwijl zij worden vernederd."⁷⁵

Salomo [vrede zij met hem] vroeg aan zijn raad wie de troon van Belqis kon brengen, voordat zij zouden aankomen. Dit was een moeilijke taak, aangezien zij woonden in de Levant en de troon van Belqis in Jemen was. Iemand die kennis van het boek is gegeven, volgens de overleveringen Asaf ibn Barhiya genaamd, wilde deze taak op zich nemen.

Allah zegt hierover in de Koran: "Hij zei: "Raad van voornaamsten! Wie van jullie brengt mij haar troon voordat zij tot mij komen als [mensen] die zich [aan God] hebben overgegeven?" Een Ifriet [een soort Jinn] van de Jinn zei: "Ik zal hem jou brengen voordat jij van jouw plaats opstaat. Ik heb er de kracht voor en ik ben betrouwbaar." Hij die kennis van het boek had zei: "Ik breng hem [de troon van Belqis], voordat jij met je oog hebt geknipperd." En toen hij [Salomo] hem [de troon] daar bij zich zag staan zei hij: "Dit is een gunst van mijn Heer om mij op de proef te stellen of ik dank zal betuigen of ondankbaar ben. En wie dank betuigt doet dat in zijn eigen voordeel en wie ondankbaar is; mijn Heer is Behoefteloos en Edel." Hij zei: "Maak haar troon voor haar onherkenbaar, dan zullen wij kijken of haar de goede richting gewezen is of dat zij behoort bij hen die het goede pad niet volgen." Toen zij dan kwam zei men tot haar: "Is dit jouw troon?" Zij zei: "Het is alsof het hem is." [Salomo zei:] "Aan ons was voor haar tijd al kennis gegeven en wij hadden ons [aan God] overgegeven." Maar wat zij in plaats van Allah dienden had haar [van het goede pad] afgehouden. Zij behoorde tot ongelovige mensen. Men zei tot haar: "Treed het paleis binnen." En toen zij het zag dacht zij dat het diep water was en zij ontblootte haar benen. Hij zei: "Het is een met glasplaten bekleed paleis." Zij zei: "Mijn Heer, ik heb mijzelf onrecht aangedaan en ik geef mij samen met Salomo over aan Allah, de Heer der werelden."⁷⁶

Belqis is dus uiteindelijk moslim geworden en is vervolgens getrouwd met Salomo [vrede zij met hem]. Zo werd het rijk waar Salomo [vrede zij met hem] macht over had, groter. Salomo [vrede zij met hem] was de machtigste mens die deze wereld heeft gekend. Hij had Allah gevraagd dat er na hem niemand meer macht dan hem zou krijgen. De profeet [sal Allahu alayhi wa sallam] gaf aan dat hij deze smeekbede zou hebben gedaan, indien zijn broeder Salomo [vrede zij met hem] dit niet had gedaan. Salomo [vrede zij met hem] ging één keer in de maand voor een periode van drie dagen naar Jemen om samen met Belqis te zijn. Hij had de Jinns opdracht gegeven om drie paleizen te bouwen voor haar in Jemen. Salomo [vrede zij met hem] maakte deze reis van de Levant naar Jemen met een rijdier uit de hemel.

Op een dag zat Salomo [vrede zij met hem] in een gezelschap en de engel des doods was ook onder hen. De engel des doods keek iemand constant aan. Dit was zo erg, dat de man in kwestie bang werd. Toen de engel des doods wegging, vroeg de man aan Salomo [vrede zij

---

⁷⁵ Surat an-Naml, verzen 20-37

⁷⁶ Surat an-Naml 38-44

met hem] wie dat was, waarop hij zei dat dat de engel des doods was. Hij vroeg de profeet Salomo [vrede zij met hem] of hij hem met een tornado helemaal naar India kon sturen, zodat hij kon ontsnappen aan de dood. Aangekomen in India, kwam hij de engel des doods tegen, en werd zijn leven ontnomen. De engel des doods vertelde later aan Salomo [vrede zij met hem] waarom hij constant naar de man in kwestie keek. Hij had namelijk de taak gekregen om het leven van die man te ontnemen in India, maar tot kort voor zijn dood was de man niet in India. Vandaar keek hij hem de heletijd aan. De engel des doods wist dat Allah geen fouten maakt, en ging daarom toch naar India om het leven van die man te ontnemen. Toen hij daar aankwam, arriveerde de man ook daar en werd zijn leven ontnomen. Wij weten niet waar wij dood zullen gaan. Allah zegt hierover in de Koran: *“Allah, bij Hem is de kennis van het uur, Hij laat de regen neerdalen en Hij weet wat er in de moederschoten is. Niemand weet wat hij morgen ten uitvoer zal brengen en niemand weet in welk land hij zal sterven. Allah is wetend en welingelicht.”*⁷⁷

De dood van Salomo [vrede zij met hem] wordt in de Koran ook beschreven. Hij had de Jinns opdracht gegeven om hard te werken. Vervolgens deed hij een smeekbede dat de Jinns niet zouden weten als hij zou komen te overlijden. Dit zodat mensen kunnen inzien dat de Jinns de toekomst niet kunnen voorspellen. Salomo [vrede zij met hem] had een wandelstok en hij overleed toen hij hierop leunde. De Jinns hadden niks in de gaten en gingen doorwerken. Pas toen een houtworm begon te eten van de wandelstok, en Salomo [vrede zij met hem] viel, wisten de Jinn dat hij was overleden.

Allah zegt hierover in de Koran: *“En aan Salomo [maakten Wij] de wind [dienstbaar. Het waaien ervan in de ochtend nam een maand in beslag, het waaien ervan in de avond nam [eveneens] een maand in beslag. En Wij lieten voor hem de bron van het gesmolten koper stromen. En onder de Jinn waren er die met de toestemming van zijn Heer voor hem werkten; wie van hen van Ons bevel afweek lieten Wij van de bestraffing van de vuurgloed proeven. Zij maakten voor hem wat hij wilde; hoge gebouwen, beelden, schalen [zo groot] als waterreservoirs en vastgeketeende kookpotten. “Werk, o familie van David, in dankbaarheid. Weinig van Mijn dienaren zijn dankbaar.” Toen Wij dan voor hem de dood beschikt hadden, was het pas de houtworm die hen op zijn dood opmerkzaam maakte, omdat die zijn staf oprat. En toen hij viel werd het de Jinn duidelijk dat zij, hadden zij het verborgene gekend, niet zo lang in de vernederende bestraffing gebleven waren.”*⁷⁸

---

⁷⁷ Surah Luqman, vers 34

⁷⁸ Surah Saba, verzen 12-14

Zacharias en Johannes [vrede zij met hen]

Zacharias [vrede zij met hem] is de vader van Johannes [vrede zij met hem]. Beiden waren profeten die zijn gestuurd door Allah. Allah zegt over hen: *“En Zacharias, Johannes, ‘Isa en Elia, ieder behorend tot de rechtschapenen.”*⁷⁹ Zacharias betekent degene die God veelvuldig gedenkt. De naam Johannes, dat degene die opwekt betekent, is door Allah gegeven, en was daarvoor aan niemand gegeven. Zacharias [vrede zij met hem] is de man van de tante van Maria volgens een overlevering. Volgens een andere overlevering is hij de man van de zus van Maria. Johannes en Jezus [vrede zij met hen], de zoon van Maryam, zijn dus neven van elkaar. Zacharias [vrede zij met hem] kreeg zijn zoon na een smeekbede, terwijl hij en zijn vrouw de ouderdom hadden bereikt.

Allah zegt hierover: *“En aan Zacharias toen hij tot zijn Heer riep: “Mijn Heer, laat mij niet alleen blijven, ook al bent U de beste van de erfgenamen.” Toen verhoorden Wij hem en Wij schonken hem Jahja; Wij maakten zijn echtgenote namelijk weer vruchtbaar. Zij wedijverden in goede daden en riepen Ons aan in verlangen en ontzag en zij onderwierpen zich deemoedig aan Ons.”*⁸⁰

En ook: *“K[aaf] H[aa] Y[aa] ‘[Ayn] S[aad]. De vermelding van de barmhartigheid van jouw Heer aan Zijn dienaar Zacharias. Toen hij tot zijn Heer in het verborgen riep, zei hij: “Mijn Heer, mijn gebeente is zwak geworden in mij en mijn hoofd grijs van ouderdom. Bij het aanroepen van U, mijn Heer, ben ik nooit ongelukkig geweest. Maar ik ben bang voor de verwanten die na mij komen, want mijn vrouw is onvruchtbaar. Schenk mij dan van Uw kant een naaste verwant, die van mij zal erven en die van het geslacht van Jakob zal erven en maak hem, o mijn Heer, dat hij aangenaam is.” O Zacharias, Wij kondigen jou een jongen aan die de naam Johannes heeft, een naam die Wij nog niet eerder aan iemand gegeven hebben.” Deze zei: “Hoe kan ik nog een jongen krijgen terwijl mijn vrouw onvruchtbaar is en ik een hoge ouderdom heb bereikt?” Hij zei: “Zo is het. Jouw Heer heeft gezegd: “Het is voor Mij gemakkelijk. Ik heb jou vroeger immers ook geschapen toen jij nog niets was.” Hij zei: “Mijn Heer, geef mij een teken.” Hij zei: “Jouw teken is dat jij drie nachten, hoewel je gezond en wel bent, niet tot de mensen zult spreken.” Toen ging hij van het heiligdom naar zijn volk en gaf hun te kennen dat zij ‘s ochtends en ‘s avonds moesten lofprijzen. “O Johannes, houd het boek stevig vast.” En Wij gaven hem de oordeelskracht/wijsheid al als kind en mededogen van Onze kant en reinheid. Hij was godvrezend en plichtsetrouw tegenover zijn ouders en hij was geen ongehoorzame geweldenaar. En vrede zij met hem op de dag dat hij geboren werd, op de dag dat hij sterft en op de dag dat hij weer tot leven wordt opgewekt.”*⁸¹

En ook: *Toen de vrouw van ‘Imraan [de vader van Maryam] zei: “Mijn Heer, ik wijd bij gelofte aan U wat in mijn buik is; neem het van mij aan. U bent de horende, de wetende.” Toen zij haar gebaar had, zei zij: “Mijn Heer, ik heb een meisje gebaar.” -- Allah wist het best wat zij gebaar had; het mannelijke is niet als het vrouwelijke -- “Ik heb haar Maryam genoemd en ik bid U haar en haar nageslacht te beschermen tegen de vervloekte satan.” Toen aanvaardde haar Heer haar vriendelijk en zorgde ervoor dat zij goed opgroeide en Hij vertrouwde de zorg voor haar aan Zacharias toe. Telkens als Zacharias bij haar in het heiligdom binnenkwam vond hij proviand bij haar. Hij zei: “Maryam, waar heb jij dit*

⁷⁹ Surat al-An‘am, vers 85

⁸⁰ Surat al-Anbiya, verzen 89-90

⁸¹ Surah Maryam, vers 1-15

vandaan?" Zij zei: "Het komt van God. Allah geeft levensonderhoud aan wie Hij wil, zonder afrekening." Daar riep Zacharias zijn Heer aan; hij zei: "Mijn Heer, schenk mij van Uw kant een goed nageslacht. U bent de verhoorder van het gebed." Toen riepen de engelen tot hem terwijl hij in het heiligdom standvastig het gebed bad: "Allah kondigt jou Johannes aan, bevestiger van een woord van God, leidsman, asceet en profeet; een van de rechtschapenen." Hij zei: "Mijn Heer, hoe kan ik nog een jongen krijgen, terwijl ik al oud ben geworden en mijn vrouw onvruchtbaar is?" Hij zei: "Zo is het. Allah doet wat Hij wil." Hij zei: "Mijn Heer, geef mij een teken." Hij zei: "Jouw teken is dat je drie dagen niet tot de mensen zult spreken, behalve door middel van gebaren. En gedenk jouw Heer veel en lofprijns in de avond en 's ochtends vroeg."⁸²

In dit vers komt ook een wonder naar voren, namelijk dat Maryam eten kreeg van Allah. Ook had ze fruit en groente in de zomer die normaalgesproken enkel in de winter beschikbaar waren, en ook andersom. Zij was namelijk altijd afgezonderd en kwam nauwelijks naar buiten. De Profeet Zacharias, die aangesteld was om voor haar te zorgen, vroeg zich af hoe zij hieraan kwam. Haar antwoord herinnerde hem dat niks onmogelijks was voor Allah, en dat hij dus ook, ondanks zijn ouderdom, kon vragen om nageslacht.

Beide profeten hebben Banu Israil weer opgeroepen tot de initiële boodschap van de profeet Mozes [vrede zij met hem]. Over Johannes [vrede zij met hem] wordt er overgeleverd dat hij vanaf zijn pubertijd niks anders at dan de bladeren van de bomen en niks anders dronk dan het water van de rivier, omdat dat het meest pure en toegestane was. Johannes [vrede zij met hem] werd net als Jozef [vrede zij met hem] uitgenodigd om ontucht te plegen, maar hij weigerde. De vrouw die hiernaartoe uitnodigde wilde later trouwen met de koning van hun tijd. Ze waren echter familie, en volgens de wetten van Mozes [vrede zij met hem] mochten zij niet trouwen met elkaar. Zij vroegen Johannes [vrede zij met hem] om een uitzondering te maken, maar hij ging daar niet in mee. Hierop stuurde de koning zijn leger richting Johannes [vrede zij met hem], om hem om te brengen. Ze hebben hem uiteindelijk onthoofd en hebben het hoofd tentoongesteld aan de koning. Hierna wilden de koning en de vrouw trouwen, maar ze kwamen beiden op dezelfde avond te overlijden als straf van Allah.

Ook de vader van Johannes [vrede zij met hem], Zacharias [vrede zij met hem], is vermoord door Banu Israil. De engel Gabriel kwam naar de profeet Zacharias [vrede zij met hem] terwijl hij Allah aan het gedenken was, terwijl ze hem dood wilden maken. Hij gaf aan dat hij ze allemaal kon vernietigen als hij door zou gaan met het gedenken van Allah, terwijl zij een gruweldaad aan het verrichten waren. Zacharias [vrede zij met hem] wilde ondanks de ondankbaarheid en geweld van zijn volk niet dat ze vernietigd werden, en stopte met het gedenken van Allah. Hierna is hij, net als zijn zoon, vermoord op het pad van Allah. Hij is in tweeën gezaagd door zijn volk.

---

⁸² Surat Ali Imran, verzen 35-41

Jezus [vrede zij met hem]

Jezus [vrede zij met hem] is de zoon van Maria, de dochter van Hanna en Imran. Toen Hanna zwanger werd, beloofde ze dat haar kind in dienst van Allah zou stellen. In die tijd waren er jongens die verbleven in Masjid al Aqsa om daar Allah te dienen. Het was destijds niet gebruikelijk dat meisjes dit ook deden. Toen het kind geboren werd, zagen ze dat het een meisje was. Hanna had echter haar woord gegeven aan Allah, dus stelde ze haar dochter Maria ten dienste van Masjid al Aqsa. De mensen in Masjid al Aqsa wilden zich allen ontfemen over Maria, omdat ze wisten dat het de dochter van Imran was. De profeet Zacharias [vrede zij met hem] was ook één van hen. Er werd afgesproken om te loten en uiteindelijk mocht de profeet Zacharias [vrede zij met hem], Maria opvoeden. Allah zegt hierover: *“Dat zijn enige mededelingen over het verborgene die Wij aan jou openbaren. Jij was immers niet bij hen toen zij hun rietpennen wierpen om [door loting] uit te maken wie van hen de zorg voor Maria op zich zou nemen en jij was ook niet bij hen toen zij twistten.”*⁸³

Maria werd dus opgeleid door een profeet en was een erg godvruchtige vrouw. De Profeet [vrede en zegeningen zij met hem] gaf aan dat Maria, samen met Asiya, de vrouw van de Farao, zijn vrouw Khadija en zijn dochter Fatima, behoorde tot de beste vrouwen op deze wereld en in het hiernamaals. Maria kreeg eten van Allah en leefde afgezonderd, in aanbidding. Op een dag kwam de engel Gabriël in mensvorm naar Maria. Maria werd bang en gaf aan dat hij haar niet moest aanraken, omdat ze een reine vrouw was. Toen gaf de engel aan dat hij de engel Gabriël was en vertelde Maria dat ze een zuiver kind, genaamd Jezus, zal krijgen. Ook vertelde hij haar dat Jezus een profeet zal worden, het gebed zal verrichten en de Zakaat zal betalen. Toen werd Maria op wonderbaarlijke wijze zwanger. Toen de zwangerschap vorderde trok ze zich terug, zodat mensen niet zouden zien dat ze zwanger was. Op een dag, toen Maria onder een dadelboom zat, werd haar kind Jezus geboren. Ze moest na de bevalling dadels eten en drinken van de waterbron onder haar.

Allah zegt hierover: *“En vermeld in het boek Maria. Toen zij zich van haar familie terugtrok naar een oostelijke plaats en een afscherming tegen hen maakte. Toen zonden Wij Onze geest naar haar en hij deed zich aan haar voor als een goedgevormd mens. Zij zei: “Ik zoek bij de Erbarmer bescherming tegen jou, als jij godvrezend bent.” Hij zei: “Maar ik ben de gezant van jouw Heer om jou een reine jongen te schenken.” Zij zei: “Hoe kan ik een jongen krijgen, terwijl geen mens mij aangeraakt heeft; en ik ben geen onkuis vrouw.” Hij zei: “Zo is het. Jouw Heer heeft gezegd: “Het is voor Mij gemakkelijk. En het is opdat Wij hem tot een teken voor de mensen maken en uit barmhartigheid van Ons. En het is een beslissing die gevallen is.” Dus werd zij zwanger en trok zich met hem terug naar een afgelegen plaats. Toen maakten de weëën dat zij naar de stam van de palm ging. Zij zei: “Ach was ik maar eerder gestorven en was ik maar volstrekt in vergetelheid geraakt.” Maar hij riep haar van onder haar vandaan: “Wees niet bedroefd, jouw Heer heeft onder jou een beekje geplaatst. En schud de stam van de palm naar je toe dan zal zij verse rijpe dadels op je laten vallen.”*⁸⁴

---

⁸³ Surah Ali Imran, vers 44

⁸⁴ Surah Maryam, verzen 16-25

Maria kreeg de opdracht om samen met het kind naar de stad te gaan. De mensen in de stad zouden slecht spreken over Maria, omdat ze een kind in haar hand had, terwijl ze zich altijd kuis voordeed. Ze betichtten haar daarom van een onzedelijke relatie. Ze kreeg de opdracht van Allah om niet te praten en te wijzen naar haar zoon Jezus, indien de mensen zouden vragen hoe ze zwanger was geworden. Toen de mensen haar betichtten en zij wees naar Jezus, begon hij als nieuwgeboren baby te praten. Dit was zijn eerste wonder.

Allah zegt hierover: *“Eet en drink dan en wees goedsmoeds en als jij iemand van de mensen ziet zeg dan: “Ik heb aan de Erbarmer de gelofte gedaan mij te onthouden en dus zal ik vandaag met geen mens spreken.”* Toen kwam zij met hem bij haar mensen, terwijl zij hem droeg. Zij zeiden: *“O Maria jij hebt echt iets ongehoords begaan. Zuster van Aäron, jouw vader was geen slechte man en jouw moeder was geen onkuise vrouw!”* Maar zij wees naar hem. Zij zeiden: *“Hoe kunnen wij spreken met iemand die nog een kind in de wieg is?”* Hij (Jezus) zei: *“Ik ben Gods dienaar; Hij heeft mij het boek gegeven en mij tot profeet gemaakt. En Hij heeft mij gezegend gemaakt waar ik ook ben en Hij heeft mij het gebed en de Zakaat opgelegd zolang ik leef en ook om plichtsgetrouw te zijn jegens mijn moeder en Hij heeft mij niet tot een ellendige geweldenaar gemaakt. En vrede zij met mij op de dag dat ik geboren werd, op de dag dat ik sterf en op de dag dat ik weer tot leven word opgewekt.”* Dat is Jezus, de zoon van Maria, het woord van de waarheid waaraan zij twijfelen. Allah is niet zo dat Hij zich een kind neemt. Geprezen zij Hij! Wanneer Hij iets beslist dan zegt Hij er slechts tegen: *“Wees!”* en het is.” Allah is mijn Heer en jullie Heer; dient Hem dus. Dit is een juiste weg.”⁸⁵

Jezus leefde in bijna dezelfde maatschappij als de Profeet [vrede en zegeningen zij met hem]. Zijn volk geloofde niet makkelijk in hem, waardoor hij vele wonderen kreeg van Allah. Zo kon hij met de toestemming van Allah doden opwekken, op water lopen, zieken genezen en hij kon een vogel maken van klei en hier leven in geven. Allah zegt hierover: *“En [Allah zal hem] als een gezant tot de Israëlieten [zenden, om te zeggen]: “Ik ben tot jullie gekomen met een teken van jullie Heer: Dat ik voor jullie uit klei iets als de vorm van een vogel zal scheppen, er dan in zal blazen en dat het dan met Gods toestemming een vogel zal zijn. Dat ik blindgeborenen en melaatsen zal genezen en doden levend maak, met Gods toestemming. En dat ik jullie meedeel wat jullie eten en wat jullie in jullie huizen opslaan. Daarin is een teken voor jullie als jullie gelovig zijn.”*⁸⁶

Zo wekte hij de voorvader van Banu Israil, Sam [vrede zij met hem], op uit de dood. Sam dacht toen dat het Einde der tijden was aangebroken. Sam, de zoon van Noah, zei tegen de metgezellen van Jezus [vrede zij met hem] dat ze de profeet Jezus [vrede zij met hem], de zoon van Maria, moesten volgen. Een ander wonder is dat Jezus [vrede zij met hem] een maaltijd uit de hemel kreeg. Hiervan hebben meer dan duizend mensen gegeten. Het volk van Jezus [vrede zij met hem] was echter koppig in hun ongeloof; ze zagen de wonderen, maar wilden alsnog niet geloven. Ze keerden hun rug tegen hun profeet en wilden hem zelfs vermoorden, door hem te kruisigen. Allah heeft Jezus [vrede zij met hem] echter opgeheven naar de hemel, maar zijn volk dacht dat ze hem hadden vermoord. Allah zegt hierover in de Koran: *“Hun zeggen: “Wij hebben de Messias, Jezus, de zoon van Maria, Gods gezant gedood.”* Zij hebben hem niet gedood en zij hebben hem niet gekruisigd, maar het werd hun suggereerd. Zij die het daarover oneens

---

⁸⁵ Surah Maryam, verzen 26-36

⁸⁶ Surah Ali Imran, vers 49

*zijn, verkeren erover in twijfel. Zij hebben er behalve het afgaan op vermoedens geen kennis van; zij hebben hem vast en zeker niet gedood. " Echter, Allah heeft hem tot Zich omhooggebracht. Allah is machtig en wijs."*⁸⁷

Jezus [vrede zij met hem] is dus niet dood. Hij zal in de Einde der tijden neerdalen in Damascus. Dit zal gebeuren, terwijl veel mensen hem zullen zien. Op dat moment zullen veel oprechte Christenen in hem geloven en hem volgen. Jezus [vrede zij met hem] zal daarna Dajjal doden in Palestina bij een plek genaamd Bab Lot.

---

⁸⁷ Surat al-Nisa, verzen 157-158